MAR-JUL 2017

SOLIA
THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXXXII, No. 3-7

SOLIA

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Rev. Fr. David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Dan Hoarste

STAFF:
V. Rev. Dr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Richard C. Grabowski

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Photo submissions: Use high resolution/ quality digital camera settings (at least 300 dpi).

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

Vatra Generations Appeal.....2
Resurrection Pastoral Letter 2017, His Eminence Archbishop Nathaniel.....3-4
The Holy Synod Renders Decision Concerning Bishop Irineu.....5-6
Letter regarding Holy Ascension Monastery, His Eminence, Archbishop Nathaniel.....6
Letter regarding the Holy Synod Decision, His Eminence, Archbishop Nathaniel.....7
Order, Judgment, and Decree, His Eminence, Archbishop Nathaniel.....8-10
Hierarchal Schedule.....10, 12
CONVOCATION – The 85th Annual Episcopate Congress.....11
Financial Report.....12
Pastoral Changes.....13
Graduate – Alexandru Sever Pascutiu.....13
The History of the Poftă Bună Cookbook, Marie Sandru.....13
69th Annual ARFORA Congress, Adela M. Price.....14

Romanian Section

CONVOCARE – Al 85-lea Congres Annual al Episcopiei.....15
Sfântul Sinod Comunica Decizia Referitoare la Episcopul Irineu.....16-17
Scrisoare referitoare la Mânăstirea Înălțarea Domnului, IPS Arhiepiscopul Nathaniel.....17
Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului 2017, IPS Arhiepiscopul Nathaniel.....18-19
Scrisoare referitoare la Decizia Sfântul Sinod, IPS Arhiepiscopul Nathaniel.....20
Dispoziție, Judecată și Decret, IPS Arhiepiscopul Nathaniel.....21-23
Când Oamenii Mari Învață de la Copii, Diac. Nicolae Marinescu.....24, 32
Interviu Despre „Postul Cel Adevărat," Ierom. Petru Pruteanu.....25-27
Să Fim Liber, Dar Să Nu Uităm Să Ne Îndumnezeim!, Pr. Cristian Frunzulică.....28-29, 31
Confidențialitatea și Privilegiul Atașat Tainei Spovedaniei in Canada, Pr. Nicolae Lapuste.....30-31
Vreau Să-Mi Curățesc Sufletul de Patimi! Doamne, Arată-Mi Cum!, Mitropolitul Ierothei Vlahos.....32

VATRA GENERATIONS APPEAL

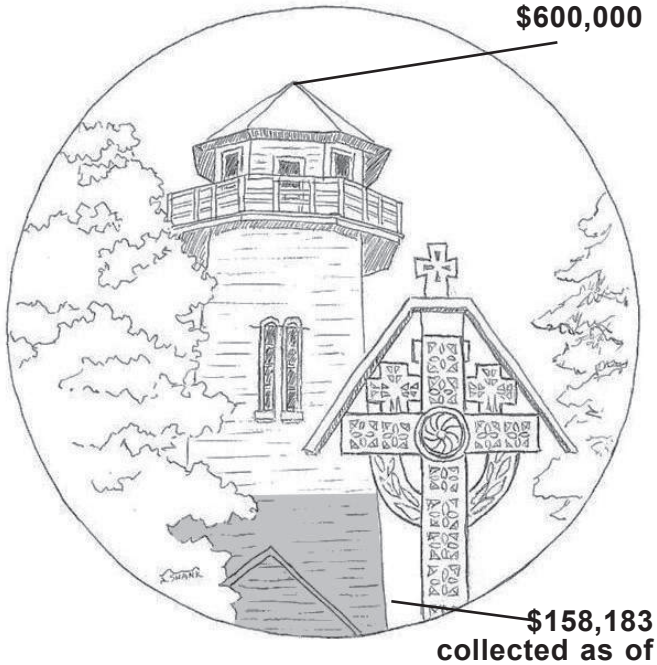

Mail your check payable to:
Romanian Orthodox Episcopate
PO Box 309, Grass Lake MI 49240-0309
To read about the project and donate via credit card, go to: roea.org and click on the DONATE button.
Donations are tax-deductible.

COVER: The Resurrection of Christ surrounded by the Twelve Great Feasts of the Church. 18th century icon from the Nevyansk School in Russia.

Resurrection Pastoral Letter 2017

+ NATHANIEL

**By the Mercy of God and the Will of the People,
Archbishop of Detroit and the Romanian Episcopate
of the Orthodox Church in America**

**To our beloved clergy, monastics and pious faithful of our God-protected Episcopate,
Grace, Mercy and Peace from God,
and from us our fatherly love and hierarchal blessing.**

CHRIST IS RISEN!

"We must therefore choose someone who has been with us the whole time that the Lord Jesus was traveling round with us, someone who was with us right from the time when John was baptizing until the day when he was taken up from us – and he can act with us as a witness to his resurrection" (Acts 1:21-22).

Dearly Beloved:

In this passage from the Acts of the Apostles, we read that Saint Peter addressed a gathering of about one hundred and twenty of the brethren to address the need to elect someone to take the place of Judas, the fallen apostle. This was to be done by drawing lots from among those who had accompanied Jesus Christ *"…the whole time that the Lord Jesus was traveling round with us."* The purpose was to *"…take over the ministry and apostolate"* to be a *"…witness to his (Jesus') resurrection….The lot fell to Matthias who was then listed with the apostles"* (Acts 1:21-26).

What is this *"ministry and apostolate?"* Saint Peter addressed the crowd in Jerusalem on Pentecost Day: *"Brothers…what the prophet David foresaw and spoke about, was the resurrection of the Christ; he is the one who was not abandoned to Hades, and whose body did not experience corruption. God raised this man Jesus to life, and all of us are witnesses to that"* (Acts 2:30-32). Thus, the ministry and apostolate of Peter and the eleven, and then of Matthias and for all the gathering of the one hundred and twenty, and the five hundred witnesses (1 Cor. 15:6), was to bear witness to the resurrection of Jesus of Nazareth, the Christ of God; for in his resurrection is the promise of our own future eternal life.

Dearly Beloved, as Peter and Paul, as the one hundred and twenty, and the five hundred, we, too, are called to bear witness to this unique resurrection of him who was *"begotten of the Father before all ages, light from light, true God from true God, begotten, not made; of one essence with the Father, through whom all things were made; … and was incarnate of the Holy Spirit and the Virgin Mary and became man"* (Creed).

Saul on his way to Damascus was confronted by the risen Christ who asked him: *"Why are you persecuting me?"* (Acts 9:4). This same man later says: *"Am I not an apostle? Am I not free? Have I not seen Jesus Christ our Lord?"* (1 Cor. 9:1). How did he say he saw Christ, if Christ was dead? It was in his seeing Christ that he became a witness and an apostle with his ministry and apostolate. Whom Saul-Paul saw, he confessed as his Lord, Jesus of Nazareth! This is *"the*

one David the Prophet foresaw and spoke about" (Acts 2:31) and whom Saul had anticipated. This is he whom we today celebrate as having laid aside the cross of death, destroying Death by his own death on the cross, and trampling down death for every person. This is the one about whom today we also are witnesses. It is because we do bear witness to him today, even as did the first apostles and the faithful through all the ages, that we can call ourselves together with them, "Christian" or "Christ-followers!"

Saint Gregory Palamas instructs us thus: *"…any of us who wishes will share in the Lord's resurrection, and will be an heir of God and joint-heir with Christ. That is why we joyfully celebrate the resurrection of our human nature, its exaltation and sitting down on high, and also the starting point of the resurrection and ascension of each of the faithful, publicly proclaiming that when the Lord had risen, he stood in the midst of his disciples"* (Luke 24:36-53; Homily 21:6).

Dearly beloved, Christ stands among us today, here in this church, as among his disciples. He is present as much here as he was among the apostles and with all believers through the centuries; Christ is in our midst. At the time of the recitation of the Creed, the clergy exchange a kiss of peace with these words: "Christ is among us!", and the response is "He is and ever shall be!" Saint Luke speaks of the reaction of the apostles when Christ stood among them. *"Their joy was so great that they still could not believe it, and they stood there dumbfounded"* (Luke 24:36-41). Perhaps that is how we are today, joyful for the celebration but still wondering what the resurrection of Jesus has to do with us.

We must remember that just as Christ arose from the dead, so we also arise with him into our own resurrection at the day of the universal resurrection; and thus, our celebration is not of a simple historical event this day, but of an on-going and unending renewal of our wounded human nature.

We must seize the day and proclaim with our own lives as did the apostles and early Christians. St. Gregory of Nyssa warns us: *"...many serve God with their tongue, but turn from him in their lives"* (Homily 19 on Matt. 20:1-16). The apostles and all martyrs proclaim the resurrection of our Lord with their lives, with their tongue; they were witnesses to what they saw. We are further encouraged about our calling to be witnesses to the resurrection by Saint Peter in his first letter: *"Blessed be God the Father of our Lord Jesus Christ, who in his great mercy has given us a new birth as his sons, by raising Jesus Christ from the dead, so that we have a sure hope and the promise of an inheritance that can never be spoiled or soiled and never fade away, because it is being kept for you in the heavens"* (1 Peter 1:3-4). In that we, too, have the hope of eternal life in Christ Jesus, we continue to bear witness not only today, but every day, to his overcoming the power of corruption and bestowing on us everlasting life.

Thus, our ministry and apostolate is to live in Christ, and we stand together with the apostles and the one-hundred and twenty and with all the saints through the ages who have been pleasing to God, singing a song of praise today, that Christ is risen from the dead! Christ is among us! He is and ever shall be!

Christ is risen! Truly, he is risen!

+NATHANIEL, Archbishop

The Holy Synod Renders Decision Concerning Bishop Irineu

Syosset, NY (OCA) [June 28, 2017] - During their annual retreat held in Michigan on June 19-23, 2017, the members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America held a special session convening the Synodal Court which canonically deposed the Bishop Irineu (Duvlea), Auxiliary Bishop of the ROEA, from the status and all sacred functions of the episcopacy, removed him from the ranks of the clergy, and returned him to the status of a lay monk.

The letter of His Beatitude, Metropolitan Tikhon to the Romanian Orthodox Episcopate of America reads as follows.

ARCHPASTORAL LETTER
TO THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

June 27, 2017
06/017

To the Clergy, Monastics and Faithful of the Romanian Episcopate,

May the grace of our Lord Jesus Christ, the love of God the Father, and the communion of the Holy Spirit be with you all.

The Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America has concluded its retreat, held during the past week at Holy Dormition Monastery, Rives Junction, Michigan. One of the most difficult tasks of that meeting was the convening of the Synodal Court at St. Demetrius Orthodox Church in Jackson, Michigan, to hear certain charges relating to canonical infractions brought against the Auxiliary Bishop of the Romanian Orthodox Episcopate of America, His Grace, Bishop Irineu. After much prayerful and intense deliberation, the Synodal Court determined that Bishop Irineu be deposed from the episcopacy, removed from the ranks of the clergy and returned to the status of a simple monk. (His Eminence, Archbishop Nathaniel, Archbishop of Detroit and the Romanian Episcopate, was excused from participating in the decision of the Synodal Court due to illness and did not vote in the deliberations, placing his trust that the Holy Spirit would guide his fellow bishops. He was notified of the Synodal decision after it was rendered).

The details of matters which led to the convening of the Synodal Court are confidential and will not be released publicly.

The Holy Synod made this decision with much sorrow, but with the conviction that it was a necessary action both for the salvation of the now Monk Irineu and for the preservation of the good order and stability of the flock of Christ. At the same time, we offer our prayers for the faithful, especially the members of the Romanian Episcopate of the Orthodox Church in America.

The bishops have a God-given responsibility to address the good order of the Church and the continuing leadership and oversight by brother bishops. We are bound to this primarily by the

Gospel of Jesus Christ and by the canonical tradition of the Church. Therefore, we must always take matters concerning bishops seriously and respond in the proper pastoral way for all concerned.

We offer our love and concern for the faithful of the Romanian Episcopate. We exhort you to pray, so as to not be overcome by divisive emotions, but rather seek to attain the peace of Christ.

May our merciful and loving God strengthen all of us to do His will in all things and preserve in our hearts the grace of the Holy Spirit, who is everywhere present and fills all things.

Sincerely yours in Christ,

+Tikhon

+TIKHON
Archbishop of Washington
Metropolitan of All America and Canada

THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA
THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

The Most Reverend Dr. NATHANIEL Popp, Archbishop

June 30, 2017
Synaxis of the Twelve Apostles; Holy Hierarch Ghelasius of Ramet

Reverend Fathers,

With sadness, I inform you that on the afternoon of June 28, 2017, Rev. Archdeacon Sebastian Dumitrascu and Mrs. Stefana Romanov, at the request of Monk Irineu Duvlea, delivered to the Chancery Office of the Episcopate, the Holy Antimension which I, as hierarch of the diocese, placed on the holy altar of the Holy Ascension Monastery in Detroit, which we originally founded on February 23, 2001.

Furthermore, a letter addressed to me was presented to the Chancery stating: "…we, the monastic community…ask to be separated from the jurisdiction of ROEA, together with our monastery…". This was signed by Monk Irineu, Archdeacon Sebastian and three other individuals: Hieromonk Firmilian Palosan, Brother Florin Cretu (who are not members of the monastic community, nor canonical clergy of the diocese) and Mrs. Stefana Romanov, a member of the "Board of Trustees" of the monastery.

This action has produced profound grief in my heart as hierarch of the Romanian Orthodox Episcopate of America and spiritual father and founder of the monastery. This goes against Church hierarchical and canonical order and monastic obedience. Thus, until the resolution of this situation, I am directing our clergy and faithful of our God-protected diocese to refrain from visiting and participating in Ascension Monastery's activities. These two actions show the disregard of these individuals for the good canonical order of the Church which is the cornerstone of our life in Christ.

With paternal blessings,

+Nathaniel

+ NATHANIEL, Archbishop

THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

The Most Reverend Dr. NATHANIEL Popp, Archbishop

June 29, 2017
Holy Apostles Peter and Paul

Reverend Fathers and Beloved Faithful of our God-protected Episcopate:

With profound sadness, I share with you the news received from the Chancery of the Orthodox Church in America on the morning of June 28, 2017, in regard to the status of our former Vicar Bishop Irineu Duvlea.

The Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America met on June 21, 2017, at St. Demetrius Church in Jackson, Michigan, and convened a Spiritual Court to hear and consider certain accusations brought against Vicar Bishop Irineu. Following the review and consideration of the evidence presented, the Holy Synod determined that Bishop Irineu should be deposed from the episcopacy and the ranks of the clergy and reduced to the state of lay monk.

I was not present at the meeting of the Synodal Court. The decision of the Holy Synod of Bishops was difficult and required spiritual discernment and thoughtful consideration on the part of the participating hierarchs. As we were notified by the Secretary of the Holy Synod, the accusations brought against Bishop Irineu were canonical infractions which required careful review, consideration, and discussion, based on canonical, disciplinary, hierarchical, moral and pastoral order. All of the evidence presented to sustain the accusations against the former Bishop Irineu was previously compiled and verified by professionals competent in church and civil matters.

As a result, the decision of the Synodal Court is solidly grounded in accordance with the canonical and hierarchical discipline of the Orthodox Church. His Beatitude Metropolitan Tikhon emphasized in his letter addressed to our Episcopate, that: "The bishops have a God-given responsibility to address the good order of the Church and the continuing leadership and oversight by brother bishops. We are bound to this primarily by the Gospel of Jesus Christ and by the canonical tradition of the Church. Therefore, we must always take matters concerning bishops seriously and respond in the proper pastoral way for all concerned."

As the father of our hierarchical Romanian Orthodox Episcopate of America, I ask you to pray for the monk Irineu and for his salvation. It is not easy to make this announcement to my spiritual children, because this kind of news can result in sadness for some and scandal for others. Nonetheless, we must not forget that both clergy and faithful are bound to respect the hierarchical nature of our Church and her discipline. In this sensitive time in the life of our Episcopate, we must be united and strive for spiritual peace and love before God and our neighbor as much in word as in deed. We exhort you to take to heart the words of the Holy Apostle Paul: that we may "lead a life worthy of the calling to which you (we) have been called, with all humility and gentleness, with patience, bearing with one another in love, making every effort to maintain the unity of the Spirit in the bond of peace" (Ephesians 4:1-3).

Also, I ask you to keep me in your prayers as I, your shepherd, pray for you. To carry the yoke which the Lord has placed on my shoulders, when the Church called me to serve as a bishop, is not an easy task; but, its weight becomes lighter through your prayers, love and support, so that together we may give a good response before the dread judgment seat of Christ.

Your father and fervent intercessor before God,

+Nathaniel

+NATHANIEL, Archbishop

ORDER, JUDGMENT, AND DECREE

Certain procedures were initiated in the late summer of 2015 against then-Bishop Irineu (Duvlea), at that time the Auxiliary Bishop of the Romanian Orthodox Episcopate of America (ROEA) and Abbot of Holy Ascension Orthodox Christian Monastery (later renamed Holy Ascension *Romanian* Orthodox Christian Monastery [unauthorized change]), as a consequence of oral reports made to me in my capacity as Archbishop of the Romanian Orthodox Episcopate of America regarding possible sexual and other misconduct on the part of then-Bishop Irineu. In the course of these procedures, then-Bishop Irineu was officially put on leave of absence which restricted the performance of his clerical and administrative duties pending the investigation of these allegations by a letter dated August 25, 2015, forwarded to me by Metropolitan Tikhon, Primate of the Orthodox Church in America, and by a letter from the Office for Review of Sexual Misconduct Allegations (ORSMA) of the Orthodox Church in America, dated August 25, 2015, which was addressed to then-Bishop Irineu. On September 1, 2015, a Response Team was appointed to investigate these matters.

On January 25, 2017, a certain final Report of this Response Team was submitted by the Response Team appointed under the provisions of the *Policies, Standards and Procedures on Sexual Misconduct* ("PSPs") of the Orthodox Church in America. This Report addressed its findings of fact and recommendations regarding nine (9) allegations of misconduct (including certain allegations regarding sexual misconduct and certain allegations regarding violations of canonical duties respecting a superior hierarch) on the part of Bishop Irineu (Duvlea), at that time the Auxiliary Bishop of the Romanian Orthodox Episcopate of America and Abbot of the Holy Ascension Orthodox Christian Monastery in Clinton, Michigan. At the time of the submission of this final ORSMA Report on January 25, 2017, then-Bishop Irineu was already in a status of involuntary leave of absence and suspension from all of his former clerical and administrative duties.

This Report of January 25, 2017 determined that five (5) of these allegations investigated, relating to sexual misconduct, and one (1) of these allegations investigated, regarding his violation of canonical duties respecting a superior hierarch, were substantiated. As a consequence of the findings and recommendations of this Report, then-Bishop Irineu's suspension was extended by the Holy Synod of the Orthodox Church in America from the performance of all duties of his office, whether religious, clerical, administrative, or otherwise, which he had formerly exercised within the Romanian Orthodox Episcopate of America; this in accordance with the binding provisions of the Policies, Standards and Procedures on Sexual Misconduct of the Orthodox Church in America. In addition to this suspension from all functions of every kind within our Church, then-Bishop Irineu was referred to a Synodal Court of the Orthodox Church in America which was convened at Saint Demetrius Church, Jackson, Michigan, on Wednesday, June 21, 2017.

At 10 AM on June 21, 2017, the Synodal Court consisting of 12 bishops of the Orthodox Church in America convened at Saint Demetrius Church in Jackson, Michigan, and reviewed substantial documentation and heard extensive evidence by witnesses adduced by then-Bishop Irineu. Following the close of the hearing held before the Synodal Court, the member-bishops of the Court thereafter determined that then-Bishop Irineu should be, and was, deposed from his episcopal rank in the Church and reduced to the status of a lay monk, having no administrative, clerical, religious, liturgical or official authority of any kind within the Orthodox Church in America or the Romanian Orthodox Episcopate of America, including the Holy Ascension Orthodox Christian Monastery in Clinton, Michigan.

By a letter from Archbishop Michael (Dahulich), the Secretary of the Holy Synod of the Orthodox Church in America dated June 29, 2017, Monk Irineu was informed that he remained under the canonical and hierarchical obedience of His Eminence, Archbishop Nathaniel, Archbishop of Detroit and the Romanian Episcopate and that, as a lay monk with no office within the Church, was to submit in all matters to the authority of Archbishop Nathaniel as his Hierarch. This letter of Archbishop Michael further reminded Monk Irineu of certain matters by stating:

… For the immediate future, you are to remain and reside at the Monastery of the Ascension of the Lord in Clinton, Michigan, which is now and always has been an affiliated institution of the Romanian Orthodox Episcopate of America under the hierarchical jurisdiction of Archbishop NATHANIEL. You must notify His Eminence whenever and wherever you are traveling outside of this monastery, seeking the Archbishop's permission even to visit family members.

As a lay monastic, you are invested with and possess no spiritual, canonical, secular or material authority of any kind or character. Without limiting the scope of this broad and unlimited prohibition, you are not allowed to visit parishes within the Episcopate or the Orthodox Church in America; nor are you to involve yourself in any way in the material or spiritual affairs of those parishes. More specifically, you are forbidden to involve yourself in any way, directly or indirectly, in the internal or external matters of the Episcopate or its subordinate parishes; of any other Orthodox jurisdiction or parish; of the Monastery of the Ascension of the Lord; or in the lives of any parishioners of the Episcopate or of any other Orthodox jurisdiction, directly or indirectly. These prohibitions extend to any participation on your part in any and all administrative, fiscal, or spiritual matters of the Monastery of the Ascension of the Lord. You are reminded that the real and personal property of the Monastery of the Ascension of the Lord is, as stated in the applicable and binding Statute of the Orthodox Church in America, God's property and not that of man. You are to remove no property of the Monastery from its premises, a prohibition which extends to all records of the Monastery, as well as all of its other personal property, i.e., its sacred objects, its vehicles, its equipment, its bank accounts, and all records and documents of any kind or character pertaining to the spiritual or material affairs of the Monastery. Nor are you to destroy any such property or to make it otherwise inaccessible to proper authority. As one deposed, you should not offer spiritual advice to anyone and should have no contact with parish clergy without the express permission of your Hierarch. Your conduct going forward must in all respects demonstrate the fidelity and obedience expected of a monastic in our hierarchical Church.

As a lay monk, you are not allowed to celebrate any liturgical services.

Incontrovertible evidence has now come to my attention that, since his initial suspension from all official, administrative, and priestly and episcopal authority and functions imposed on him by the Holy Synod of the Orthodox Church in America on August 31, 2015, and his subsequent deposition from episcopal rank within our Church and his reduction to the status of a lay monk with no administrative, priestly, episcopal or other religious or clerical authority, Monk Irineu has incontestably embarked on a pattern of conduct in full disobedience of all of the suspensions, restrictions and limitations placed upon him as stated hereinabove.

Certain incontrovertible evidence establishes beyond all doubt that Monk Irineu, although having nothing more than lay status in our Church and no sacerdotal or episcopal authority of any kind, now continues to mock the Holy Mysteries of our Church by pretending to celebrate these as a cleric of episcopal rank, wholly without any suggestion or pretense of canonical authority to do so.

Certain other incontrovertible evidence also establishes that Monk Irineu has in recent days undertaken certain administrative measures to bring into being a certain civil corporation styling itself as "Holy Trinity Romanian Orthodox Monastery." Certain documents filed with the Michigan Department of Licensing and Regulatory Services (Corporations, Securities & Commercial Licensing Bureau) on or about July 10, 2017, would indicate that the "registered agent" of this corporation is "Right Reverend Bishop Ioan Irineu Duvlea" and that its registered office is at "15143 Sheridan Road, Clinton, MI 49236."

In light of the foregoing incontrovertible facts and in the exercise of my hierarchical authority as Archbishop of Detroit and of the Romanian Orthodox Episcopate of America, and in the exercise further of my hierarchical and canonical authority under the Holy Canons of the world-wide Orthodox Church; the Statute of the Orthodox Church in America; and the Constitution of the Romanian Orthodox Episcopate of America, I now *order, adjudge, and decree* as follows:

1. That the purported celebration of the Holy Mysteries of our Church and of other Divine Services of the Church undertaken by Monk Irineu (Duvlea) from the time of his suspension from the exercise of all clerical and episcopal authority by the Holy Synod of the Orthodox Church in America on August 31, 2015, and more particularly since his deposition from episcopal rank and his reduction to the status of a lay monk by that Holy Synod on June 22, 2017, are canonically and sacramentally invalid, null and void; wholly without canonical authority of any kind or character; and are further entirely devoid of and lacking in all sacramental and soul-saving Grace; and further

2. That the established and incontrovertible acts shown to have been undertaken by Monk Irineu (Duvlea), in this connection styling himself as "Right Reverend Bishop Ioan Irineu Duvlea," with respect to the bringing into being on or about July 10, 2017, of a civil corporation styling itself as "Holy Trinity Romanian Orthodox Monastery," and having its registered office at 15143 Sheridan Road, Clinton, Michigan 49236, were undertaken by Monk Irineu (Duvlea) without the knowledge or consent of any competent canonical or hierarchical authority; in a complete absence of all canonical or hierarchical authority of the Orthodox Church in America; in a complete absence of all canonical or hierarchical authority of the Romanian Orthodox Episcopate of America; and in contravention to the strict requirements of the Holy Canons of the world-wide Orthodox Church; the Statute of the Orthodox Church in America; and of the Constitution of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

I direct that the Chancellor of the Romanian Orthodox Episcopate of America publicize and distribute this Order, Judgment, and Decree by appropriate means to the Faithful of our Romanian Episcopate and to those monastics of the Holy Ascension Orthodox Christian Monastery who remain steadfast in their loyalty to and love for our Romanian Orthodox Episcopate of America. As the constitutional, canonical, and hierarchical head of Holy Ascension Orthodox Christian Monastery, I pray fervently for the souls of all of our Faithful and of the loyal monastics of the Monastery who remain steadfast in its mission to advance within the Romanian Orthodox Episcopate of America the Gospel of our Lord, God, and Savior, Jesus Christ.

This Order, Judgment, and Decree is entered at the Chancery Office of the ROEA in Grass Lake, Michigan, on this, the 27th day of July, 2017.

***+NATHANIEL*, Archbishop of Detroit**
and of The Romanian Orthodox Episcopate of America and Canada
Orthodox Church in America

HIERARCHAL SCHEDULE

HIS EMINENCE, ARCHBISHOP NATHANIEL

March 4 – July 31, 2017

March 4. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for St. Theodore Saturday. Evening: Vespers.

March 5. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. 1st Sunday of Great Lent. Evening: Vespers.

March 12. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. 2nd Sunday of Great Lent.

March 18-19. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. 3rd Sunday of Great Lent (Cross).

March 25-26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy for the Annunciation. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. 4th Sunday of Great Lent.

March 27-30. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod of Bishops meeting.

April 1. Grass Lake, MI. ROEA Chancery. Episcopate Council Meeting.

April 2. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. 5th Sunday of Great Lent.

April 8-9. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Lazarus Saturday. **Evening: Schomberg, Ontario. St. Elias.** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Entrance of Lord into Jerusalem. Banquet for St. Elias' 10th Anniversary.

April 13-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Holy Thursday: Vesperal Liturgy of St. Basil. **Evening:** Matins of Holy Friday with 12 Passion Gospels. **Holy Friday:** Royal Hours. Vespers with Bringing out of the Holy Shroud. **Evening:** Matins of Holy Saturday, Lamentations and Entombing. **Holy Saturday:** Liturgy of St. Basil combined with Hours, Typika and Vespers.

April 16. Southfield, MI. St. George Cathedral. Midnight Office with Canon. Resurrection Service with Matins. Hierarchal Divine Liturgy for Pascha. Blessing of baskets. **Afternoon: Rives Junction, MI. Dormition Monastery.** Agape Vespers.

April 17. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Bright Monday: Paschal Matins and Hours. Hierarchal Divine Liturgy.

April 18. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Bright Tuesday. Paschal Matins and Hours. Hierarchal Divine Liturgy.

April 23. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Thomas Sunday and St. George. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of the graves.

Cont. on page 12

CONVOCATION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws of the Romanian Orthodox Episcopate of America, we hereby call into session

THE 85TH ANNUAL EPISCOPATE CONGRESS
Thursday, August 31 - Sunday, September 3, 2017
Vatra Romaneasca, Grass Lake/Jackson, Michigan

All Priests presently assigned to a parish and all Lay Delegates legally elected by their Parish Assembly in 2017, and whose credentials have been verified by the Chancery, are called into Session.

The Congress will be in session starting
FRIDAY, SEPTEMBER 1, 2017 at 2:00 p.m., Eastern Daylight Savings Time
at Vatra Romaneasca, 2522 Grey Tower Rd, Jackson, MI 49201

All clergy and lay delegates are requested to participate until the completion of the Congress which includes Hierarchal Divine Liturgy followed by the Congress Banquet on Sunday.

The Agenda, as printed in the ***Annual Report to the Episcopate Congress 2017****, will include:* Reading / Approval of the 84th Episcopate Congress Minutes; Official Reports to the Congress; Reports from the Episcopate Auxiliaries; New Business as submitted by the Episcopate Council.

As per Article III, Section 1, the Episcopate Congress shall be composed of:

- The Bishop
- The Auxiliary Bishop(s)
- The Vicar(s)
- The Parish Priest and Assistant Priest(s)
- Two Lay Delegates elected by each Parish Assembly for Congresses 2017-2018
- Two delegates from each Auxiliary organization of the Episcopate
- Priests under the jurisdiction of the Episcopate not having parishes; deacons, abbots, abbesses, if accredited by the Episcopate Council
- Members of the Episcopate Council in office, including Auxiliary Presidents ex-officio

Should the duly-elected lay delegates be unable to attend, their alternates will represent the parish. No addition, substitution or ad hoc delegation will be recognized by the credentials committee.

+NATHANIEL
Archbishop of Detroit and The Romanian Orthodox Episcopate of America

SCHEDULE OF EVENTS

THURSDAY, AUGUST 31

10:00 am	Divine Liturgy
12:30 pm	Lunch
2:00 pm	Clergy Conference
5:00 pm	Vespers
6:00 pm	Supper
7:00 pm	Episcopate Council Meeting

FRIDAY, SEPTEMBER 1

10:00 am	Divine Liturgy
12:00 pm	Registration
12:30 pm	Lunch
2:00 pm	85th Episcopate Congress Convenes
6:00 pm	Vespers
7:00 pm	Supper

SATURDAY, SEPTEMBER 2

9:00 am	Congress Convenes – Session II
1:00 pm	Lunch
2:30 pm	Congress Reconvenes – Session III
6:30 pm	Memorial Service followed by Great Vespers
7:30 pm	Supper
8:00-11:00 pm	Social gathering

SUNDAY, SEPTEMBER 3

8:00 am	Matins
9:30 am	Procession of the Clergy
10:00 am	Hierarchal Divine Liturgy
1:00 pm	Congress Banquet & Closing Program

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTER

Paul & Silvia Costea, Dearborn Hts, MI $100.00
Veta Buzas, Allen Park, MI $50.00
Elaine Luca, Struthers, OH $50.00
Aldena Jinar, Ellwood City, PA $25.00

GENERAL DONATIONS

Minodora Florian-Schileru,
Panama City, FL $3,000.00
National ARFORA
(Vatra Housekeeping Donation) $1,200.00
National ARFORA (Camp Vatra) $1,200.00
St George, Canton, OH $1,120.00
(Nobody's Children – Maria Elena Sauca)
St John Mission, Ridgewood, NJ $920.80
(Archbishop Travel Expenses)
St Andrew, Potomac, MD $534.40
(Archbishop Travel Expenses)
St Andrew, McKees Rocks, PA $500.00
(Archbishop Travel Expenses)
St Dumitru, New York, NY $500.00
(Archbishop Travel Expenses)
Holy Resurrection, Warren, OH $300.00
(Archbishop Travel Expenses)
St George, Southfield, MI $279.00
(Baby Maria Elena Sauca Appeal)
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN $150.00
(Nobody's Children – Maria Elena Sauca)
George Fara, Santa Monica, CA $50.00
Marcella Bourean, Warren, MI $40.00
Lillian Fedorovici, Livona, MI $10.00

MEMORIAM

Rev Fr & Psa Cosmin Antonescu,
Potomac, MD $200.00
(IMO Archbishop Valerian)
Emilia Barbu, Rockwood, MI $100.00
(IMO husband, Virgil & all deceased family members)
Mihail & Mioara Secheli, Morton Grove, IL $40.00
(IMO Ileana Breje)
Susan & Jack Burgess, St Louis, MO $29.04
(IMO Margaret Zonia)

2017 EPISCOPATE ASSESSMENT

Holy Nativity, Chicago, IL $10,000.00
St George, Toronto, ON $4,000.00
Holy Ascension, Montreal, QC $1,075.00
St Dimitrie, Frederick, CO $1,050.00
St John, Glendale, PA (Additional Members) .. $225.00
Sts Michael & Gabriel, Niagara Falls, ON $300.00
Holy Trinity MacNutt, SK $210.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA $75.00

VATRA GENERATIONS

Dr Gheorghe Marinescu,
Rochester Hills, MI $1,000.00
St John of Wallachia Mission,
Ridgewood, NJ $1,000.00
Estate of Caciavely, St Louis, MO $199.07
Patricia Ann Barbat, Hermitage, PA $100.00
Constantin & Doina Jiga, Boyds, MD $100.00
Virgil & Elena Simplaceanu, Pittsburgh, PA ... $100.00
Anila Markollari, St Louis, MO $97.50
(IMO Vasil Markollari)
Flora Tarziu by Delia Daba, Kenosha WI $50.00
(IMO Ielita Daba)
Ioana Rusu-Banu, Calgary, AB $23.77

CAMP VATRA FOR SENIORS CLOSING BANQUET DONATIONS

Rachel & Radu Chebeleu, North Wales, PA $200.00
Gary & Anna Devine, Plymouth, MI $200.00
Cornel & Aurelia Ladan, Jr, Lincolnwood, IL . $200.00
Lucia Danciu & Victor Cortez, Gurnee, IL $100.00
Hebert family, Dearborn Hts, MI $100.00
(IMO Blaise C Hebert)
Cezar Panait, Lino Lakes, MN $100.00
Christopher & Bobica Shaw, Glenview, IL $100.00
Mark Vincent, Birmingham, MI $100.00
Lisa Gligor-Habian, Medina, OH $50.00
Michael & Laurie Kalugar, Beverly Hills, MI ... $50.00
Vali Raicu, Milwaukee, WI $50.00
Grigore Onis, Morton Grove, IL $20.00

Hierarchal Schedule *Cont. from page 10*

April 28-30. Potomac, MD. St. Andrew. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy and Blessing of the Facilities. Picnic. **Evening:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Lunch.

May 5-7. Warren, OH. Holy Resurrection. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Ion Traian Stefan into the Holy Diaconate. **Evening:** Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Deacon Ion Traian Stefan into the Holy Priesthood. Banquet for Parish's 100th Anniversary.

May 12-14. Ridgewood, NJ. St. John of Wallachia. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for 6th Anniversary. **Sunday: New York, NY. St. Dumitru.** Hierarchal Divine Liturgy. Pastoral Visit.

May 21. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

July 5-15. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Vatra Senior Camp. **July 9: Rives Junction, MI. Dormition Monastery.** Divine Liturgy. **July 15: Grass Lake, MI. St. Mary Hierarchal Chapel.** Divine Liturgy. Closing of Senior Camp.

July 16-28. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. July 16: Divine Liturgy. **July 23:** Divine Liturgy.

July 28-29. Grass Lake, MI. ROEA Chancery. Saturday: Episcopate Council Meeting.

July 30-31. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Sunday: Divine Liturgy. **Evening:** Saracusta for George Oancea. **Monday:** Funeral Service for George Oancea. **Afternoon: Grass Lake, MI. St. Mary Cemetery.** Burial of George Oancea.

Pastoral Changes

ORDINATIONS

STEFAN, Ion Traian, was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop Nathaniel on May 6, 2017, at Holy Resurrection Church, Warren OH and attached to St. Andrew the Apostle Church, McKees Rocks PA.

STEFAN, Rev. Deacon Ion Traian, was ordained into the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop Nathaniel on May 7, 2017, at Holy Resurrection Church, Warren OH and attached to St. Andrew the Apostle Church, McKees Rocks PA.

ASSIGNMENTS

GRIGORAS, Very Rev. Fr. Adrian, was released from his duties as Parish Priest of Descent of the Holy Spirit Church, Elkins Park PA, and assigned as Parish Priest of St. John the Baptizer Church, Glendale AZ, effective May 19, 2017.

PREDA, Rev. Fr. Marian Preda, who was accepted into the ranks of the clergy of the ROEA by the Episcopate Council on April 1, 2017, was assigned to St. John the Baptizer Church, Kannapolis NC, effective July 16, 2017.

RELEASES

DONKA, Rev. Fr. Mihaita, who was unassigned, was released to the Church of Romania, effective March 16, 2017.

FRUNZA, Rev. Fr. Anton, who was unassigned but temporarily serving a parish in the Greek Orthodox Archdiocese of America, was released to Metropolitan Tikhon (Orthodox Church in America), effective April 5, 2017.

SUSPENSIONS

(DUMITRASCU), Archdeacon Sebastian, who is assigned to Holy Ascension Orthodox Christian Monastery, Clinton MI, was suspended from all diaconal functions, effective July 18, 2017.

MUNCAN, Archimandrite Longhin, who was suspended, had his suspension lifted effective March 17, 2017, and was released to the Church of Romania effective March 18, 2017.

DEPOSITIONS

(DUVLEA), His Grace IRINEU, Bishop of Dearborn Heights and Auxiliary Bishop of the Episcopate, was deposed by the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America from all sacred functions of the Episcopacy, his name was removed from the ranks of the clergy, and he was returned to the status of an unordained monastic, effective June 22, 2017.

Cont. on page 14

Graduate

Alexandru Sever Pascutiu, son of Mihai and Nicoletta Pascutiu of Farmington Hills, Michigan, graduated from the International Baccalaureate Program at Harrison High School on June 6, 2017. Alexandru was active in sports (he played tennis on the Varsity team for four years), in church (he served as altar boy between 7-18 yrs old at the "Descent of the Holy Spirit" Church, in Warren, MI) and DECA Marketing, Management and Entrepreneurship (2017 State finalist). He was also involved in various activities such as volunteering for STEM camps, JDRF for Diabetes and Goalball for the Blind, as well as providing greeting cards for our military service members. His greatest passion is all about cars, and he plans to attend the University of Michigan - Dearborn, in the Mechanical Engineering school. He hopes to become an engineer and to be involved in autonomous vehicles technologies.

History of the Poftă Bună Cookbook

For 60 years, the Poftă Bună Cookbook has been in publication. It is still ordered from all over the US and Canada. It has been sold on an airplane on route to the USA from China and on a tour bus in Romania. These are great stories. Ask me about them the next time you see me. So, I guess I can say we have gone INTERNATIONAL!

People call me from all over the country, and I hear stories about how their old Poftă Bună's are falling apart; and they're all spotted with grease stains. They don't want to get rid of them, because the books have handwritten notes from their mothers or grandmothers. I also hear from the mothers who want to purchase copies for their sons and daughters, so that the Romanian food will carry on. Basically, most of our sales are generated by word of mouth. I have sold books to every state in the Union except Wyoming. I am 81 years old, and before I leave this earth for the great kitchen in the sky, I want an order from Wyoming. So, come on all of you Wyoming cooks out there – make my day!

Marie Sandru, Treasurer & Chairman
St. Mary's Society

NEW 60TH ANNIVERSARY EDITION OF THE POFTĂ BUNĂ COOKBOOK
(Green Cover)
$18.00 each – U.S. funds including postage
(price could change without notice due to postage increases)

Make check payable to:
ST. MARY'S SOCIETY
c/o Marie Sandru
3097 W 230TH ST
NORTH OLMSTED OH 44070

69th Annual A.R.F.O.R.A. Congress

The 69th Annual ARFORA Congress was hosted by "Descent of the Holy Spirit" Orthodox Church, Merrillville, IN on May 26-28, 2017. This is the fifth year we had an All Auxiliaries Conference in conjunction with the Family Life Conference. The theme this year was "Our Auxiliaries: A Tradition of Faith and Service".

The weekend session began with the Executive Board meeting on Friday afternoon, followed by a Vesper Service, Dinner and Benefit Program. The speaker was Subdeacon Constantin Ardeleanu. His topic was: "Can You 'Splain It To Me Now? My Spiritual Journey". It was his "reflections on the blessed sojourn" following the tragic death of his daughter, Alexia. His theme was…. "How in the midst of such tragedy, pain, and loss can we also receive such great blessings, strength, and Grace?" It was a most inspirational presentation. Copies of the book, "Alexia's Legacy", were available. Proceeds from the sales go to the memorial scholarship fund set up in Alexia's name.

On Saturday morning, Rev. Fr. David Oancea, Chancellor/Vicar opened the Congress with a prayer. V. Rev. Fr. Alin Munteanu, Parish Priest, welcomed the Delegates to the 69th ARFORA Congress. There were 10 Auxiliaries represented and 24 Delegates attended. The Auxiliaries represented were: "Holy Cross", Hermitage, PA; "Holy Nativity", Chicago, IL; "Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary", Chicago, IL; "Holy Trinity", Youngstown, OH; "St. George" Cathedral, Southfield, MI; "Presentation of Our Lord", Fairlawn, OH; "Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary" Cathedral, Cleveland, OH; "St. George", Canton, OH; "Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary", Saint Paul, MN; "Descent of the Holy Spirit", Merrillville, IN.

The morning session concluded with the Treasurer's report by Mary Sankey. The closing 2017 report was presented, followed by the Proposed Budget for 2018. Mary pointed out the declining income for the past five years, and our need to generate more funds. After a lengthy discussion, A MOTION was made by Corina Phillips: To RAISE the dues by $5.00 to $15.00 per person, per year, to begin with the 2018 year. Seconded by Constanta (Tantzy) Dinca-Korolchuk. MOTION CARRIED. The morning session ended at 12:30 with a Memorial Service followed by Lunch.

The afternoon session began with Corina Phillips, Scholarship Chairman. The Undergraduate Scholarship was awarded to Julia Balaie from "St. George" Cathedral, Southfield, MI. Adelina Balog reported the ARFORA Website is up and running as a link on the ROEA website. The Newsletter is still a work in progress. Dorina Riscutta reported on the St. Paraschiva Project. The widowed Preotese are remembered three times a year with a monetary gift. This past year, she attended the funeral of Psa. Silvia Yova. The final report was by Louise Gibb, Chairman of Publications/Fundraising. She reported the RADA Cutlery Fundraiser netted over $1000.00. She is now working on a publication for Outreach Ministry for Women.

This was an election year for ARFORA. The new Board is: President - Adelina Balog; Vice Pres. - Angela Voiculescu; Secretary - Judy Dragon; Treasurer - Lucy Pop; 1st Auditor - Esther Pora; 2nd Auditor - Mary D. Sankey; Members at Large: Corina Phillips, Louise Gibb, Dorina D. Riscutta, Corina Ghertan, Mariana Chiriac, Daniela Hodea, Elena Kisereu; Immediate Past Pres. - Adela M. Price.

After elections, an open discussion led by President Adela Price was held on the direction of our Auxiliaries. She discussed our accomplishments thus far, but pointed out the necessity of reaching out personally to the new Missions, and especially to the priests to encourage their Ladies Auxiliaries of the obligations and rewards in joining ARFORA. After a lengthy discussion, the Delegates were encouraged to address this issue with their individual Auxiliaries. The ARFORA Congress adjourned with a prayer and blessing by Fr. David Oancea.

A very festive "Pork Roast" picnic was hosted by the John Morgavan family at their country home. A joyous time was had by all. Thank you for a great evening.

The Divine Liturgy was celebrated on Sunday morning, followed by the closing banquet.

Our special thanks are offered to V. Rev. Fr. Alin and Psa. Sonia and the entire parish for so graciously hosting the 69th ARFORA Congress. A very special thank you to the Ladies Auxiliary for all the delicious meals, and especially for the beautifully decorated Sunday Dinner which also included classical music as entertainment. We appreciate your hard work and dedication.

Adela M. Price
National A.R.F.O.R.A.

Pastoral Changes *Cont. from page 13*

RETIREMENTS

LIBOTEAN, Very Rev. Fr. Gheorghe, was released from his duties as Parish Priest of St. John the Baptizer Church, Glendale AZ and retired, effective March 1, 2017.

AWARDS

PETRESCU, Archpriest Aurel, was awarded the title of Protopresbyter by the Holy Synod of Bishops during its Spring Session in March 2017.

ROSCO, Archpriest Romey, was awarded the title of Protopresbyter by the Holy Synod of Bishops during its Spring Session in March 2017.

CONVOCARE

În conformitate cu Articolul III, Secţiunea 7, a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, chemăm în sesiune

AL 85-LEA CONGRES ANUAL AL EPISCOPIEI

Joi, 31 August – Duminică, 3 Septembrie 2017
la Vatra Românească, Grass Lake/Jackson, Michigan

Toți preoții parohi și asistenți numiți în parohii de către Episcop, precum și toți delegații mireni aleși legal de către Adunările Generale Parohiale în 2017 și ale căror acreditări au fost verificate de către Cancelaria Episcopiei, sunt convocați în sesiune de lucru.

Congresul va fi în sesiune de lucru începând cu ziua de
VINERI, 1 SEPTEMBRIE 2017 la 2:00 pm ora Coastei de Est
la Vatra Românească, 2522 Grey Tower Rd, Jackson, MI 49201

*Ordinea de zi,după cum este publicată în **Raportul Anual către Congresul Episcopiei 2017**, va include: Citirea/Aprobarea Procesului Verbal al celui de-al 84lea Congres al Episcopiei; Raporturile Oficiale către Congres; Raporturi din partea Organizaţiilor Auxiliare ale Episcopiei; Propuneri noi din partea Consiliului Episcopesc.*

Conform Articolului III, Secţiunea 1, Congresul Episcopiei va fi compus din:

- Episcop
- Episcopul-Auxiliar
- Vicar(i)
- Preotul Paroh şi Preotul sau Preoţii asistenţi
- Doi delegaţi mireni aleşi de Adunarea Generală a fiecărei Parohii pentru anii 2017 și 2018
- Doi delegaţi din partea fiecărei organizaţii auxiliare a Episcopiei
- Preoţi de sub jurisdicţia Episcopiei care nu au parohie, diaconi, stareţi şi stareţe, dacă sunt acreditaţi de Consiliul Episcopesc
- Membrii Consiliului Episcopesc în funcţiune, ca şi preşedinţii organizaţiilor auxiliare “ex-officio”

Dacă delegaţii mireni aleşi legal nu pot participa la Congresul Episcopiei, alternantii (supleantii) lor, aleşi legal de către Adunarea Generală Parohiala a fiecărei parohii, vor reprezenta parohia. Nici o adăugare, substituire ori delegaţie ad-hoc nu vor fi recunoscute de către comitetul de acreditare.

+ NATHANIEL
Arhiepiscop de Detroit şi al Episcopiei Ortodoxe Române din America

PROGRAM

JOI, 31 AUGUST

10:00 am	Sfânta Liturghie
12:30 pm	Prânz
2:00 pm	Conferința Clerului
5:00 pm	Vecernia
6:00 pm	Cina
7:00 pm	Ședința de Consiliului Eparhial

VINERI, 1 SEPTEMBRIE

10:00 am	Sfânta Liturghie
12:00 pm	Inregistrarea delegațiilor
12:30 pm	Prânz
2:00 pm	Convocarea celui de al 85-lea Congres al Episcopiei
6:00 pm	Vecernia
7:00 pm	Cina

SÂMBĂTĂ, 2 SEPTEMBRIE

9:00 am	Congresul Episcopiei – Sesiunea II
1:00 pm	Prânz
2:30 pm	Congresul Episcopiei – Sesiunea III
6:30 pm	Parastas urmat de Vecernia Mare
7:30 pm	Cina
8:00-11:00 pm	Program

DUMINICĂ, 3 SEPTEMBRIE

8:00 am	Utrenie
9:30 am	Procesiunea Clerului
10:00 am	Sfânta Liturghie Arhierească
1:00 pm	Masa Festivă şi Incheierea Congresului

Sfântul Sinod Comunica Decizia Referitoare la Episcopul Irineu

SYOSSET, NY (OCA) [06/28/17]- Pe durata retragerii (spirituale) anuale, care a avut loc în Michigan în perioada 19-23 iunie 2017, membrii Sfântului Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe în America au convocat o sesiune specială a Curții Sinodale, care a depus pe Episcopul Irineu (Duvlea), Episcop Vicar al ROEA, din treapta de episcop și din toate funcțiile episcopale, precum și din toate treptele clericale, reducându-l la statutul de simplu monah.

Scrisoarea Preafericirii Sale, Mitropolitul Tikhon, adresată Episcopiei Ortodoxe Române din America, comunică următoarele.

SCRISOARE PASTORALĂ ADRESATĂ EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN AMERICA

27 iunie 2017
06/017

Clerului, monahilor, și credincioșilor din Episcopia Română,

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți

Sfântul Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe în America a încheiat retragerea spirituală, care a avut loc săptămâna trecută la Mănăstirea ”Adormirea Maicii Domnului” din Rives Junction, Michigan. Una dintre sarcinile cele mai dificile ale acestei întruniri a fost convocarea Curții Sinodale la Biserica ”Sf. Dumitru” din Jackson, Michigan pentru a asculta și dezbate anumite acuzații, referitoare la unele infracțiuni canonice, aduse Preasfințitului Părinte Irineu, Episcop Vicar al Episcopiei Ortodoxe Române din America. După multă rugăciune și deliberări atente, Curtea Sinodală a hotărât ca Episcopul Irineu să fie depus din treapta arhieriei și din toate treptele clericale și redus la statutul de simplu monah. (Înaltpreasfințitul Părinte Nathaniel, Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America, a lipsit motivat de la ședința Curții Sinodale, din motive de sănătate, neluând parte în niciun fel la deliberări, nădăjduind că Duhul Sfânt îi va călăuzi pe ierarhi în deliberarea lor. A fost înștiințat asupra deciziei sinodale după ce aceasta a fost luată.)

Detaliile problemelor care au condus la convocarea Curții Sinodale sunt de natură confidențială și nu vor fi făcute public.

Sfântul Sinod a luat această decizie cu multă amărăciune, având însă convingerea că această decizie a fost necesară atât pentru mântuirea monahului de acum Irineu, cât și pentru păstrarea ordinii și a rânduielii turmei lui Hristos. În același timp, înălțăm rugăciuni pentru credincioșii noștri, în special pentru membrii Episcopiei Române a Bisericii Ortodoxe din America.

Episcopii au încredințată de la Dumnezeu responsabilitatea de a asigura ordinea în Biserică, precum și continua păstorire și supraveghere a celorlalți frați ierarhi. Noi suntem legați în această misiune în primul rând de Evanghelia Mântuitorului Iisus Hristos și de tradiția canonică a Bisericii. Prin urmare, problemele care-i privesc pe episcopi trebuie totdeauna să le tratăm cu seriozitate și să răspundem cu măsuri pastorale adecvate pentru toți cei implicați.

Noi transmitem dragostea și grija noastră credincioșilor Episcopiei Române și vă îndemnăm la rugăciune, pentru a nu fi copleșiți de sentimente de dezbinare, ci mai degrabă să căutați pacea lui Hristos.

Fie ca Milostivul și Iubitorul Dumnezeu să ne ajute pe noi toți să-I facem voia Sa în toată lucrarea și să întărească în inimile noastre Harul Duhului Sfânt, Care pretutindenea este și pe toate le plinește.

Al vostru în Hristos,

+TIKHON

+ Tikhon

Arhiepiscop din Washington
Mitropolit a toată America și Canada

THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA
THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA
The Most Reverend Dr. NATHANIEL Popp, Archbishop

30 iunie 2017
Soborul celor 12 Apostoli si Sfantul Ierarh Ghelasie de la Ramet

Preacucernici și Preacuviosi Părinți,

Cu mahnire, va informez ca in dupa amiaza zilei de 28 iunie 2017, Arhidiaconul Sebastian Dumitrascu si Dna Stefana Romanov, din incredintarea Cuviosului Parinte Irineu Duvlea, ne-au adus la Cancelaria Episcopiei, Sfantul Antimis pe care noi ca ierarh al Episcopiei l-am asezat pe sfanta masa a Manastirii Inaltarea Domnului din Detroit, cand noi am ctitorit-o in 23 februarie 2001.

Totodata, o scrisoare adusa la Cancelarie si care mi-a fost adresata mentiona urmatoarele: „...noi, obstea monahala...cerem sa ne separam de jurisdictia ROEA, impreuna cu manastirea noastra...". Aceasta scrisoare este semnata de Cuviosul Parinte Irineu, Arhidiaconul Sebastian si alte trei persoane: Protos. Firmilian Palosa si Fratele Florin Cretu, (care nu sunt membrii ai comunitatii monahale si canonic incadrati in ROEA), si Dna Stefana Romanov, membru al Bordului Directorilor Manastirii.

Aceasta actiune mi-a adus profunda intristare in inima ca ierarh al Episcopiei Ortodoxe Romane din America si ca parinte spiritual si fondator al manastirii. Aceasta incalca randuiala ierarhica bisericeasca si traditia sfanta de ascultare a monahilor. Pana la solutionarea acestei situatii, indemn clerul si credinciosii Episcopiei noastre de Dumnezeu pazite sa nu mai viziteze Manastirea Inaltarea Domnului si sa nu mai participe la activitatiile sale. Aceste doua actiuni ale persoanelor in cauza arata nepasare fata de ordinea canonica a Bisericii care este piatra de capatai in viata noastra bisericeasca in Hristos.

Cu parinteasca binecuvantare,

+ Nathaniel

+ NATHANIEL, Arhiepiscop

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului 2017

+ NATHANIEL

Din Mila lui Dumnezeu și Voia Poporului
Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada
Biserica Ortodoxă în America

Iubitului nostru Cler, Monahilor și Binecredincioșilor Creștini ai
de Dumnezeu-păzitei noastre Episcopii, Har, Milă și Pace de la Dumnezeu,
iar de la noi Părintească Dragoste și Arhierești Binecuvântări,

HRISTOS A ÎNVIAT!

"Deci trebuie ca unul din aceşti bărbaţi, care s-au adunat cu noi în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus, Începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care S-a înălţat de la noi, să fie împreună cu noi martor al învierii Lui" (Faptele Apostolilor 1, 21-22).

Iubiți credincioși,

În acest paragraf din cartea Faptelor Sfinților Apostoli, citim că Sfântul Apostol Petru s-a adresat unei mulțimi de o sută douăzeci de frați pentru a alege pe cineva în locul lui Iuda, cel căzut din apostolie. Aceasta avea să se întâmple prin tragerea la sorți a celora care l-au însoțit pe Iisus Hristos *"… în timpul cât a petrecut între noi Domnul Iisus."* Scopul era "*…ca să ia locul acestei slujiri şi al apostoliei*" și *"să fie împreună cu noi martor al învierii Lui"*… "*iar sorţul a căzut pe Matia şi s-a socotit împreună cu cei unsprezece apostoli*" (Faptele Apostolilor 1, 21-26).

Ce este această " *slujire şi apostolie"?* Sfântul Petru s-a adresat mulțimii din Ierusalim în ziua Cincizecimii: " *Fraților… proorocul David mai înainte văzând, a vorbit despre învierea lui Hristos: că n-a fost lăsat în iad sufletul Lui şi nici trupul Lui n-a văzut putreziciunea. Dumnezeu a înviat pe Acest Iisus, Căruia noi toţi suntem martori*" (Faptele Apostolilor 2, 30-32). De aceea, slujirea și apostolatul lui Petru și a celor unsprezece, iar mai apoi a lui Matia și a celor o sută douăzeci și a celor cinci sute de martori (I Cor. 15, 6), a fost să aducă mărturie despre învierea lui Iisus din Nazaret, Hristosul lui Dumnezeu. Pentru că în învierea Lui se află făgăduința vieții noastre veșnice, ce va urma.

Iubiți credincioși,

Precum Petru și Pavel și precum cei o sută douăzeci, și cei cinci sute, și noi suntem chemați să aducem mărturie acestei unice Învieri a Celui ce este "*Unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut; … și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om*" (Crezul).

În drumul său spre Damasc, Saul a fost mustrat de Hristos cel înviat care L-a întrebat: *"De ce Mă prigoneşti?"* (Faptele Apostolilor 9, 4). Mai târziu același om va spune: "*Nu sunt eu apostol? Oare nu sunt eu liber? N-am văzut eu pe Iisus Domnul nostru?*" (I Cor. 9,1). Cum ar fi putut spune că l-a văzut pe Hristos dacă Hristos ar fi fost mort? Tocmai această întâlnire cu Hristos l-a făcut martor și apostol prin slujirea și apostolatul lui. Pe cine a văzut Saul-Pavel, pe acela L-a mărturisit ca Domnul lui, pe Iisus din Nazaret! Acesta este Cel despre care profetul David *"mai*

înainte văzând, a vorbit" (Faptele Apostolilor 2, 31) și pe care Saul L-a prevăzut. Acesta este Cel pe care noi îl sărbătorim astăzi ca Cel ce a lepădat crucea morții, omorând moartea prin însăși moartea Sa de pe cruce, distrugându-o pentru noi toți. Acesta este Cel căruia noi astăzi Îi suntem martori. Ne putem numi astăzi "creștini" sau "următori ai lui Hristos" deoarece Îl mărturisim pe El, așa precum L-au mărturisit primii apostoli și toți credincioșii de-a lungul veacurilor!

Sfântul Grigorie Palama ne îndeamnă astfel: "*… fiecare dintre noi, dacă ar voi, părtaș s-ar face învierii Domnului şi înălțării Lui şi moştenitor al lui Dumnezeu, împreună-moştenitor cu Hristos. Pentru aceasta să ne bucurăm prăznuind învierea firii noastre, înălțarea şi restaurarea ei, precum şi începutul învierii şi al înălțării fiecăruia dintre credincioşi, punând înainte glasul Evangheliei propovăduită astăzi, potrivit căreia Domnul, înviind, a stat în mijlocul ucenicilor Săi*" (Luca 24:36-53; Omilia 21,6).

Iubiți credincioși,

Hristos este în mijlocul nostru astăzi, în această biserică, precum a fost în mijlocul ucenicilor Săi. El este la fel de prezent aici precum a fost în mijlocul apostolilor și al tuturor credincioșilor de-a lungul secolelor; Hristos este în mijlocul nostru. În timp ce se rostește Crezul, preoții își dau sărutarea păcii cu cuvintele: "Hristos în mijlocul nostru!" și răspunsul: "Este și va fi!". Sfântul Evanghelist Luca vorbește despre reacția apostolilor când Hristos a venit în mijlocul lor: "*Iar ei, înspăimântându-se şi înfricoşându-se, credeau că văd duh …încă necrezând de bucurie şi minunându-se*" (Luca 24, 36-41). Poate că așa suntem și noi astăzi, bucuroși pentru acest mare praznic, dar încă întrebându-ne care este legătura învierii lui Iisus cu noi.

Trebuie să ne reamintim căci precum Hristos S-a sculat din morți, tot așa ne vom scula și noi împreună cu El spre învierea noastră în ziua judecății. De aceea, astăzi nu sărbătorim un simplu eveniment istoric, ci o continuă și nesfârșită înnoire a firii noastre căzute.

Trebuie să ne bucurăm de ziua aceasta și să mărturisim prin însăși viața noastră, așa cum au făcut apostolii și primii creștini. Sfântul Grigorie de Nyssa ne avertizează: " …mulți Îi slujesc lui Dumnezeu cu vorba, dar se leapădă de El cu viața lor" (Omilia 19 la Mt. 20, 1-16). Apostolii și toți mucenicii au mărturisit învierea Domnului cu viața lor și cu cuvântul lor. Ei au fost martorii a ceea ce au văzut. De aceea și noi suntem îndemnați de către Sfântul Apostol Petru să devenim mărturisitori ai învierii: "*Binecuvântat fie Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moştenire nestricăcioasă şi neîntinată şi neveştejită, păstrată în ceruri pentru voi"* (I Petru 1, 3-4). Întru aceasta și noi avem nădejdea vieții veșnice în Hristos Iisus, continuând să aducem mărturie nu numai în această zi, ci și în fiecare zi, despre Cel ce a omorât puterea stricăciunii, viață dăruindu-ne.

Așadar, slujirea și apostolatul nostru este împlinirea datoriei de a trăi în Hristos și de a fi împreună mărturisitori cu apostolii, cu cei o sută douăzeci și cu toți sfinții care de-a lungul timpului au bineplăcut lui Dumnezeu, cântând cântarea de laudă: Hristos a înviat din morți! Hristos în mijlocul nostru! Este și va fi!

Hristos a înviat! Adevărat a înviat!

+Nathaniel

+ NATHANIEL, Arhiepiscop

THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA
THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA
The Most Reverend Dr. NATHANIEL Popp, Archbishop

29 iunie 2017
Sf. Ap. Petru și Pavel

Preacucernici și Preacuviosi Părinți și
Iubiți Credincioși ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii,

Cu adâncă întristare, vă împărtășesc vestea primită de la Cancelaria Bisericii Ortodoxe din America, în dimineața zilei de 28 iunie 2017, în legătură cu statutul fostului nostru episcop vicar Irineu (Duvlea).

Sfântul Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe in America s-a întrunit în data de 21 iunie 2017 la Biserica „Sfântul Dumitru" din Jackson, Michigan și a convocat Tribunalul Sinodal pentru a asculta și considera anumite acuzații aduse împotriva episcopului vicar Irineu. În urma analizării și considerării probelor prezentate, Sfântul Sinod a hotărât că Episcopul Irineu trebuie depus din treapta arhieriei și din rândul clerului, fiind redus la statutul de simplu monah.

Nu am fost prezent la ședința Tribunalului Sinodal. Decizia Sfântului Sinod nu a fost ușoară și a cerut discernământ duhovnicesc și adâncă cugetare din partea ierarhilor prezenți. Așa cum am fost înștiințați de către secretarul Sfântului Sinod, acuzațiile aduse episcopului Irineu sunt infracțiuni canonice grave, fapt pentru care a fost nevoie de o examinare atentă, considerație și dezbateri de ordin canonic-disciplinar, ierarhic, moral și pastoral. Toate probele prezentate în susținerea acuzațiilor aduse împotriva fostului episcop Irineu au fost în prealabil adunate și verificate de persoane competente în materie bisericească și civilă.

Prin urmare, hotărârea Tribunalului Sfântului Sinod este ferm întemeiată și în concordanță cu disciplina canonică si ierarhică a Bisericii Ortodoxe. De altfel, Preafericitul Mitropolit Tikhon, în scrisoare adresată Episcopiei noastre, sublinia faptul că „Episcopii au încredințată de la Dumnezeu responsabilitatea de a asigura ordinea în Biserică, precum și continua păstorire și supraveghere a celorlalți frați ierarhi. Noi suntem legați în această misiune în primul rând de Evanghelia Mântuitorului Iisus Hristos și de tradiția canonică a Bisericii. Prin urmare, problemele care-i privesc pe episcopi trebuie totdeauna să le tratăm cu seriozitate și să răspundem cu măsuri pastorale adecvate pentru toți cei implicați".

Ca Părinte al Episcopiei Ortodoxe Române din America, vă îndemn să pomeniți în rugăciune pe monahul Irineu, spre mântuirea sufletului său. Nu îmi este ușor să fac asemenea anunțuri fiilor mei duhovnicești, deoarece astfel de vești pot produce întristare pentru unii și sminteală pentru alții. Totuși, nu trebuie să uităm că atât clerul cât și credincioșii suntem datori să respectăm natura ierarhică a Bisericii și disciplina ei. În aceste momente delicate din viața Episcopiei, trebuie să ne unim și să cultivăm duhul păcii și al dragostei față de Dumnezeu și semenii noștri atât în vorbă, cât și în faptă. Vă îndemn să puneți la inimă cuvintele Sfântului Apostol Pavel care ne îndeamnă „să umblăm cu vrednicie, după chemarea cu care am fost chemați, cu toată smerenia şi blândețea, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-ne unii pe alții în dragoste, silindu-ne să păzim unitatea Duhului, întru legătura păcii" (Efeseni 4: 1-3).

De asemenea, vă rog să mă purtați în rugăciunile voastre, așa precum și eu vă port în rugăciunile mele ca păstor al Episcopiei. A purta jugul pe care Domnul l-a pus pe umerii mei când Biserica m-a chemat să slujesc ca episcop nu este un lucru ușor, dar povara acestuia devine mai ușoară prin rugăciunile, dragostea și sprijinul dumneavoastră, ca toți împreună să dăm seama în fața scaunului de judecată a lui Hristos cu răspuns bun!

Al vostru Părinte și fierbinte rugător către Dumnezeu,

+ Nathaniel

+ NATHANIEL, Arhiepiscop

DISPOZITIE, JUDECATA SI DECRET

În vara anului 2015 au fost demarate anumite proceduri împotriva fostului Episcop Irineu (Duvlea), la acel moment Episcop-vicar al Episcopiei Ortodoxe Române din America (ROEA) și stareț al Mânăstirii Creștin Ortodoxe „Înălțarea Domnului" (titlu ulterior schimbat în Mănăstirea *Românească* Creștin Ortodoxă „Înălțarea Domnului" [o schimbare neautorizată]), ca urmare a unor declarații făcute mie în calitate de Arhiepiscop al Episcopiei Ortodoxe Române din America (ROEA), având ca subiect posibile abateri de natură sexuală și disciplinară atribuite Episcopului Irineu. Pe durata acestor proceduri, în așteptarea cercetării acestor acuzații, Episcopul Irineu a fost suspendat, fiind privat de funcțiile sale clericale și administrative, prin scrisoarea din 25 august 2015, trimisă mie de către Mitropolitul Tikhon, Primatul Bisericii Ortodoxe din America, precum și prin scrisoarea primită de la Biroul pentru Verificarea Acuzațiilor de Abuz Sexual (ORSMA) al Bisericii Ortodoxe din America, datată 25 august 2015, adresată fostului episcop Irineu. La 1 septembrie 2015, a fost numită o Comisie de Investigare pentru a cerceta respectivele acuzații.

În data 25 ianuarie 2017, raportul final a fost trimis de către Comisia de Investigare numită în conformitate cu Metodele, Standardele și Procedurile de Prevenire a Abuzurilor Sexuale (*Policies, Standards and Procedures on Sexual Misconduct / „PSP's")* a Bisericii Ortodoxe din America. Acest raport prezenta concluziile și recomandările privitoare la nouă (9) acuzații de comportament necorespunzător al episcopului Irineu (Duvlea), la acea vreme Episcop-vicar al Episcopiei Române din America și stareț al Mănăstirii Creștin Ortodoxe „Înălțarea Domnului" din Clinton, Michigan (incluzând acuzațiile de comportament sexual necorespunzător, precum și unele acuzații privind încălcarea normelor canonice referitoare la respectul datorat ierarhului superior). La data prezentării raportului final ORMSA, 25 ianuarie 2017, fostul Episcop Irineu era în continuare în concediu impus (disponibilizat) și suspendat din toate funcțiile sale clericale și administrative.

Raportul din 25 ianuarie 2017 a stabilit faptul că cinci (5) dintre acuzațiile cercetate referitoare la comportamentul sexual necorespunzător, precum și o (1) acuzație referitoare la încălcarea datoriilor canonice privind respectul datorat ierarhului superior sunt dovedite. Urmare a concluziilor și a recomandărilor din Raport, in conformitate cu dispozițiile regulamentului Metodele, Standardele si Procedurile de Prevenire a Abuzurilor Sexuale ale Bisericii Ortodoxe din America, suspendarea fostului Episcop Irineu a fost extinsă de către Sinodul Bisericii Ortodoxe din America la toate îndatoririle care reveneau funcției sale, fie religioase, clericale, administrative sau de orice altă natură, pe care anterior le-a exercitat în cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din America. Pe lângă suspendarea sa din toate funcțiile și responsabilitățile deținute în cadrul Bisericii noastre, fostul episcop Irineu a fost deferit Curtii Sinodale a Bisericii Ortodoxe din America, care s-a întrunit în ședință de judecată la Biserica „Sf. Dumitru" din Jackson, Michigan, în ziua de miercuri, 21 iunie 2017.

La ora 10 dimineața, în ziua de 21 iunie 2017, Curtea Sinodala, alcătuită din doisprezece (12) episcopi ai Bisericii Ortodoxe din America, s-a întrunit la Biserica Sf. Dumitru din Jackson, Michigan unde au examinat un număr mare de documente și, de asemenea, au ascultat depozițiile numeroșilor martori propuși de fostul Episcop Irineu. După încheierea audierilor, membrii-episcopi ai Curtii au ajuns la decizia finală ca fostul Episcop Irineu să fie depus din treapta de episcop al Bisericii și redus la statutul de simplu monah, fără a mai avea autoritate administrativă, clericală, religioasă, liturgică sau de orice altă natură în cadrul Bisericii Ortodoxe din America sau în Episcopia Ortodoxă Română din America (ROEA), inclusiv la Mănăstirea Ortodoxă „Înălțarea Domnului" din Clinton, Michigan.

Printr-o scrisoare a Arhiepiscopului Michael (Dahulich), Secretarul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe din America, datată 29 iunie 2017, monahul Irineu era informat că el rămâne în continuare sub ascultarea canonică și ierarhică a Înaltpreasfințiului Parinte Nathaniel, Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America, ca simplu monah, fără să aibă vreo poziție în Biserică, și că trebuie să se supună întru toate autorității Arhiepiscopului Nathaniel, ierarhul său. Această scrisoare a Arhiepiscopului Michael, printre altele, amintea monahului Irineu de anumite chestiuni, și anume:

„[...] Vei continua și pe viitor să locuiești la Mânăstirea „Înălțarea Domnului" din Clinton, Michigan, care este și a fost dintotdeauna o instituție afiliată Episcopiei Ortodoxe Române din America, sub jurisdicția canonică a Arhiepiscopului Nathaniel. De fiecare dată când vrei să ieși din mănăstire trebuie să îl informezi pe Înaltpreasfinția Sa despre data și locul unde dorești să te deplasezi, cerându-i binecuvântare chiar și atunci când îți vizitezi membrii familiei.

Ca simplu călugăr, nu ai autoritate spirituală, canonică, seculară sau materială de niciun fel. Fără a circumscrie sfera de aplicare a acestei interdicții ample și nelimitate, nu ai dreptul sa vizitezi parohiile din Episcopie sau din Biserica Ortodoxa din America; nici a te amesteca in vreun mod în treburile materiale sau spirituale ale acestor parohii. Mai exact, îți este interzis să te amesteci în orice fel, direct sau indirect, in problemele interne sau externe ale Episcopiei sau ale parohiilor subordonate ei; ale oricărei alte jurisdicții ortodoxe sau parohii; ale Mânăstirii „Înălțarea Domnului", ori în viața oricărui membru din parohiile Episcopiei sau ale oricărei alte jurisdicții ortodoxe, direct sau indirect. Aceste interdicții se extind și asupra oricărui aspect administrativ, fiscal sau spiritual al Mânăstirii „Înălțarea Domnului". Ți se reamintește faptul că bunurile imobile și mobile ale Mânăstirii „Înălțarea Domnului", după cum este stabilit în Statutele Bisericii Ortodoxe din America, aparțin lui Dumnezeu, nu oamenilor.

Nu ai permisiunea să scoți din incinta mânăstirii bunurile ce aparțin ei, această interdicție se referă inclusiv la toate registrele mănăstirii, precum și la orice alte bunuri ce aparțin mănăstirii, ca de exemplu: vasele sfinte, automobilele, echipamentele de orice fel, conturile bancare și toată arhiva de orice fel cu caracter spiritual sau material. Nu ai permisiunea să distrugi niciun fel de bun și nici să faci în așa fel încât să fie inaccesibile autorităților. Ca unul care este depus din treaptă, nu ai dreptul să dai sfaturi spirituale nimănui și nu trebuie să ai legături cu preoții parohi fără permisiunea ierarhului tău. Comportamentul tău de aici înainte trebuie să demonstreze loialitate și ascultare, așa după cum se cere unui monah în Biserica noastră ierarhică.

Ca simplu călugăr nu ai dreptul să săvârșești nici o slujbă".

Dovezi incontestabile mi-au fost aduse la cunoștință cum că, de la suspendarea inițială din toate funcțiile oficiale, administrative, precum și suspendarea din autoritate preoțească și episcopală, cât și din funcțiile atribuite de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din America, la data de 31 august 2015, iar apoi de la depunerea sa din treaptă și reducerea la rangul de simplu monah, fără funcții administrative, preoțești, episcopale sau orice altă autoritate religioasă sau clericală, monahul Irineu a adoptat un comportament incontestabil de totală neascultare, încălcând toate suspendările, restricțiile și limitele impuse asupra sa menționate mai sus.

Anumite dovezi incontestabile demonstrează fără nici un echivoc faptul că monahul Irineu, deși nu are în Biserica noastră nimic mai mult decât statutul unui laic, fără vreo autoritate preoțească sau episcopală, continuă să-și bată joc de Sfintele Taine ale Bisericii, desfasurand activitati liturgice in calitate de cleric si pretinzând că este in continuare episcop, fără a avea însă permisiunea din partea unei autorități canonice pentru a face acest lucru.

Alte dovezi incontestabile arată că, în ultimele zile, monahul Irineu a luat unele măsuri administrative pentru a fonda o anumită corporație cu denumirea de „Mânăstirea Ortodoxă Românească Sfânta Treime". Anumite documente care au fost înregistrate la *Michigan Department of Licensing and Regulatory Services (Corporation, Securities and Commercial Licensing Bureau)* în jurul datei de 10 iulie 2017, indică faptul că „agentul care a înregistrat" aceste documente este Preasfințitul Episcop Ioan Irineu Duvlea, cu adresa de înregistrare 15143 Sheridan Road, Clinton, MI 49236.

Luând în considerație faptele incontestabile mai sus prezentate, în virtutea autorității mele episcopale, ca Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America, și în exercițiul autorității mele ierarhice și canonice, în conformitate cu Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe Universale, a Statutului Bisericii Ortodoxe din America, precum și a Statutului și a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe din America, declar următoarele:

1. Pretinsele slujiri ale Sfintelor Taine ale Bisericii noastre precum și ale altor slujbe, săvârșite de către monahul Irineu (Duvlea) începând de la data la care a fost suspendat din funcțiile clericale si arhierești de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din America, la data de 31 august 2015, și mai ales după depunerea sa din treapta de episcop și reducerea la statutul de simplu monah de către Sfântul Sinod la 22 iunie 2017, din punct de vedere canonic și liturgic, sunt invalide, nule si neavenite, fără autoritate canonică de orice fel și, totodată, sunt în întregime lipsite în totalitate de harul sacramental sfințitor și mântuitor;

2. Faptele incontestabile săvârșite de către monahul Irineu (Duvlea), în legătură cu declararea sa ca „Preasfințitul Episcop Ioan Irineu Duvlea”, referitoare la înființarea la 10 Iulie 2017 a corporației civile, așa numita „Mânăstirea Ortodoxă Românească Sfânta Treime”, înregistrată cu sediul la adresa 15143 Sheridan Road, Clinton, MI 49236, au fost făcute fără știrea sau consimțământul vreunei autorități canonice sau ierarhice, în totală lipsă de autoritate canonică sau ierarhică din partea Episcopiei Ortodoxe Române din America și în contradicție cu prevederile Sfintelor Canoane ale Bisericii Ortodoxe Universale, ale Statutului Bisericii Ortodoxe din America, precum și ale Statutului și Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America.

Așadar, dispun ca acest document – Dispoziție, Judecată și Decret - să fie făcut public și distribuit prin toate mijloacele de comunicare de către Cancelarul Episcopiei Ortodoxe Române din America tuturor credincioșilor Episcopiei noastre și tuturor monahilor Mânăstirii Creștine Ortodoxe „Înălțarea Domnului” care rămân neclintiți în loialitate si dragoste pentru Episcopia noastră Ortodoxă Română din America. În calitate de conducător ierarhic, legal și canonic al Mânăstirii Creștine Ortodoxe „Înălțarea Domnului”, mă rog fierbinte pentru sufletele tuturor credincioșilor și monahilor loiali din mânăstire care rămân neclintiți în propovăduirea Evangheliei Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos în cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din America.

Acest document, Dispozitie, Judecată și Decret, este înregistrat la Cancelaria Episcopiei Ortodoxe Române (ROEA) din Grass Lake, Michigan, la data de 26 iulie, 2017.

+Nathaniel

***+NATHANIEL,* Arhiepiscop de Detroit**
și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada
Biserica Ortodoxă în America

Versiunea oficială a acestui document este cea în limba engleză.

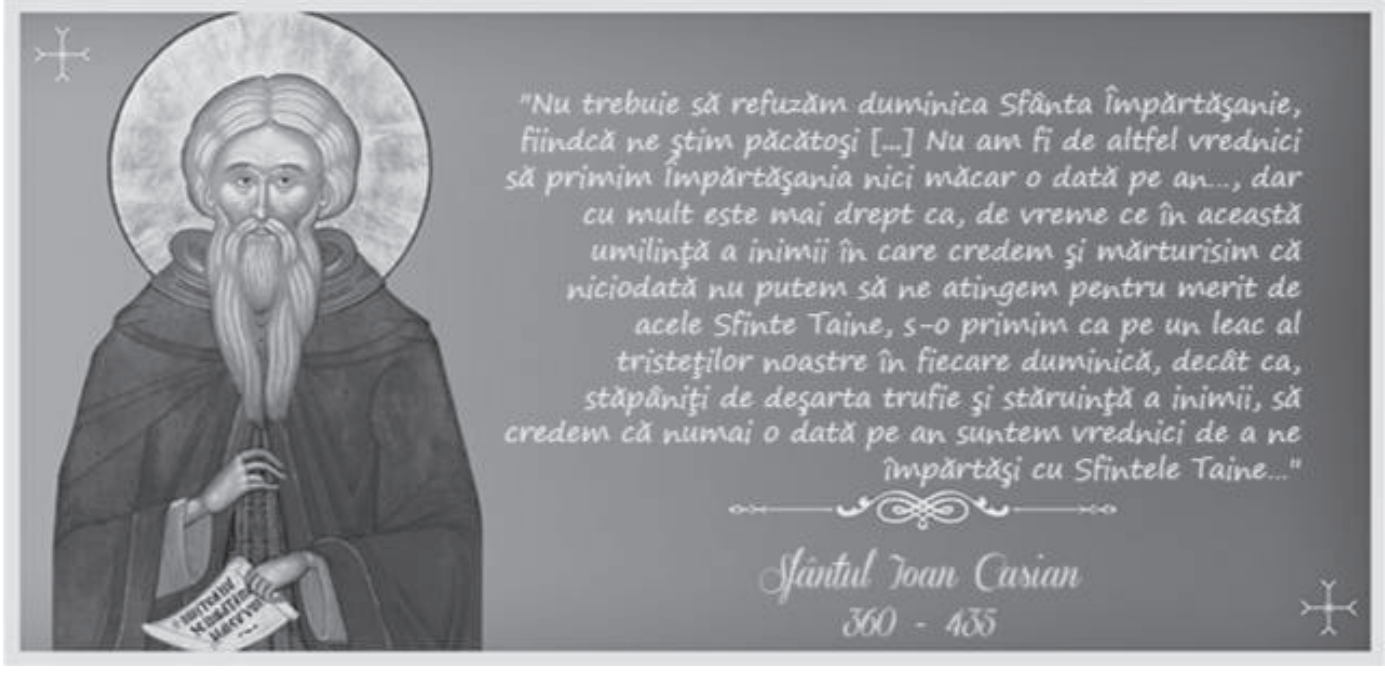

Unul din frumoasele paradoxuri ale credinței ortodoxe:

Când Oamenii Mari Învață de la Copii

Diac. Nicolae Marinescu, Montreal, QC, Canada

Într-una din cuvântările Mântuitorului, pe când mulțimea Îl înconjura dorind să audă cuvintele despre Împărăția lui Dumnezeu, cineva a adus un grup de copii, pentru ca El să îi binecuvinteze. Apostolii au fost puțin deranjați de acest lucru, gândind poate că vorbele lui Iisus se adresau oamenilor mari și copiii nu aveau ce căuta acolo.

Dar Mântuitorul îi mustră blând pe ucenici cu unele din cele mai mângâietoare cuvinte ale Evangheliilor:

„Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu. Adevărat vă spun că cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nu va intra în ea." (Marcu X, 14-15)

Mângâietoare, dar și categorice.

Mângâietoare, pentru ne arată o cale simplă și sigură de a intra în Împărăția Cerurilor.

Categorice, pentru că tocmai această simplitate este greu de găsit. Sau, mai bine zis, de re-găsit, pentru că oricare dintre noi am avut-o pe când eram copii.

Ce anume îi face pe copii preferații Mântuitorului ? Ce însușiri ale sufletelor lor suntem noi capabili și datori să imităm ?

Evanghelia după Matei vine cu lămurirea: *"S-au apropiat ucenicii de Iisus și I-au zis: cine, oare, este mai mare în împărăția cerurilor ? Și chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: Cine se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare în împărăția cerurilor."*

Patriarhul Ecumenic Bartolomeu într-un schimb de priviri cu un bebeluș

Copiii sunt smeriți. Ei știu că fără părinții lor nu pot face nimic. Tot la fel și noi, fără Tatăl nostru, nu putem face nimic și acest gând trebuie să ne anime întreaga viață. *„Fără Mine nu puteți face nimic",* spune Mântuitorul. (Ioan, XV,5) Indiferent cât de cultivați ori de întreprinzători ori de buni lideri vom deveni.

Pe Dumnezeu, copiii Îl privesc simplu. Imaginea lor despre Dumnezeu este neîntinată de cugetările sofisticate sau de îndoielile oamenilor mari. Dumnezeu nu este „o entitate transcendentală cu atribute spiritual-metafizice", ci este, pur și simplu, Tatăl nostru, Cel care ni l-a dat pe Înger, îngerașul meu.

Această simplitate nu înlătură necesitatea cugetării teologice, ci o pune în valoare. Sfinții Părinți au arătat că este posibil să fii un fin dascăl de teologie de nivel academic și să rămâi copil cu sufletul. Acolo, la capătul oricărei teologii, Dumnezeu rămâne același bătrânel cu barba albă, Care îi ține pe genunchi pe copiii din toate locurile și din toate timpurile.

Copiii mai au calitatea de a fi spontani. Pot să cânte oriunde, dacă așa simt. Fără să le pese de constrângeri sociale. Dacă deranjez pe cineva? Dacă o să cânt fals ? Dacă melodia nu mai e la modă ? Nimic din toate acestea. Ei pot să cânte pur și simplu pentru că așa le dă ghes inima. Vă mai amintiți episodul intrării Mântuitorului în Ierusalim, de Florii ? Toți ucenicii cântau *„Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cei de sus!",* iar unii dintre cei de-acolo le-au spus să tacă. Hristos însă le-a răspuns, zicând: *„Dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga".* Tot așa împăratul David spune, în Psalmul al optulea: *„Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă."*

Ne-ținerea minte a răului este o altă însușire pe care o învățăm de la copii. Ei se pot certa pe o jucărie, pot să se retragă fiecare în colțul lui, ca mai apoi să se împace și să râdă din nou, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Nu apune soarele peste supărarea lor, cum spune apostolul Pavel.

Sufletul unui copil este grațios și gingaș ca un menuet de Mozart. El are ceva din prospețimea unei dimineți de primăvară la o mănăstire de munte.

Copiii stabilesc ușor contacte între ei. Când se întâlnesc pe terenul de joacă și nu se cunosc, e suficient un schimb de priviri și câteva vorbe, ca mai apoi să se joace împreună. Nu au îngrădiri sociale. La fel, preferă să facă activități mai degrabă împreună, decât singuri. Îmi amintesc cum, pe ulițele copilăriei, după ce ieșeau unul sau doi cu mingea, de prin casele din jur apăream și noi ceilalți și fără prea multă greutate se făceau echipele și începea meciul. Nu aveam nevoie să plănuim dinainte. Totul era spontan. Trăiam momentul lui **aici** și **acum**.

Așadar, cum să primim Împărăția lui Dumnezeu ca niște copii ?

Cont. la pag 32

Interviu Despre „Postul Cel Adevărat”

Ierom. Petru Pruteanu

De fiecare dată când începe o perioadă de post, Biserica ne aminteşte că postul corect nu înseamnă o simplă abţinere de la anumite bucate, ci şi abţinerea de la anumite patimi şi obiceiuri urâte. Sectarii chiar ne critică pentru abstinenţa de la bucate, spunând că Biblia învaţă cu totul altceva despre post. Ce ne spuneţi sfinţia voastră despre acest lucru?

Întrebările sunt foarte complexe şi voi încerca să răspund la ele pe rând.

De la bun început vreau să subliniez că posturile n-ar trebui să fie nişte perioade cu totul speciale în viaţa noastră, ci doar o *intensificare a luptei fiecăruia cu păcatul şi patimile din el*. După căderea în păcat a protopărinţilor, omul este chemat la o continuă postire şi înfrânare, la trezvie şi contemplaţie, numai că această lucrare duhovnicească este realizată cu o intensitate diferită în perioadele anului bisericesc, dar care nu trebuie să înceteze niciodată.

Haideţi să facem o comparaţie. Un student bun învaţă tot timpul, iar în sesiune doar intensifică studiul şi completează golurile care i-au rămas; iar dacă a trecut cu bine examenul, nu se relaxează definitiv, ci numai se odihneşte puţin, apoi îşi continuă drumul său în lumea cunoştinţelor. Tot aşa este conceput şi anul bisericesc. Ne nevoim pe parcursul întregului an, inclusiv prin posturile de miercuri şi vineri din fiecare săptămână, iar în „sesiunile” de post intensificăm şi completăm golurile ascezei noastre, ca să putem trăi mai intens bucuria şi teologia(!) sărbătorilor. Apoi ne odihnim puţin, dând dezlegare la de toate, bineînţeles cu măsură, după care reluăm nevoinţa noastră. Şi asta toată viaţa…

Despre raportul dintre postul alimentar şi cel duhovnicesc se pot spune foarte multe, dar aş dori să încep prin a răspunde la întrebarea despre abordarea sectară a postului. De obicei, neoprotestanţii invocă textul de la Isaia, capitolul 58, unde profetul vorbeşte despre „postul cel adevărat”. Acest text este bine cunoscut şi de ortodocşi, iar cântările din Postul Mare fac numeroase trimiteri la legătura dintre înfrânarea de la bucate şi iubirea de săraci. Biserica Ortodoxă niciodată n-a văzut postul prin prisma unor interdicţii: „ce este permis” şi „ce nu este permis”, ci cheamă în permanenţă la o repoziţionare a priorităţilor în viaţa noastră, la o revizuire a scării valorice. Renunţând la unele bucate, acest exerciţiu duhovnicesc este mult mai eficient. Iată de ce, „postul adevărat” de care vorbeşte profetul Isaia nu exclude, ci include în mod obligatoriu şi abstinenţa de la bucate. Întrebaţi-i pe sectari de ce Moise, Ilie, David, Ioan Botezătorul, Apostolii şi chiar însuşi Mântuitorul Hristos au ţinut posturi alimentare foarte stricte şi de durată? Oare nu ştiau ei de textul de la Isaia? Bineînţeles ştiau şi chiar îl aplicau, numai că nu aşa cum îşi închipuie sectarii care, având burţile pline de carne, strigă în microfoane „Aliluia”. Nu aşa se intră în Împărăţia lui Dumnezeu (cf. Romani 14:17).

Dar aceiaşi sectari spun că nu-i nevoie să ţinem postul toţi odată şi anume atunci când spun preoţii, ci fiecare poate ţine postul atunci când vrea şi cum vrea.

Ei spun asta pentru că liberalismul vieţii lor ascetice nu le permite să postească perioade atât de lungi. Nu mai au nici posturi, nici monahism, nici metanii, ci numai muzică şi dansuri. Biserica Ortodoxă este însă una ascetică, după modelul de asceză pe care Însuşi Hristos şi Apostolii ni l-au lăsat. Deci preoţii nu spun ceva de la ei înşişi.

Iar faptul că ortodocşii ţin posturile toţi odată, este pentru că şi sărbătorile le avem toţi odată şi ne pregătim pentru ele după o rânduială pe care sute de generaţii de sfinţi au experimentat-o. Deci avem o „Universitate” (a se citi „Biserică”) serioasă, cu „sesiuni” serioase şi avem încrederea că şi „diploma” va fi una „recunoscută” în cer.

Bineînţeles, nu se vor bucura de „diplomă” cei care prin botez s-au înscris la „Universitate”, dar nici măcar n-au mers la „ore”, nemaivorbind de trecerea „sesiunilor de examinare”. Dar slavă Domnului, avem şi mulţi „studenţi” serioşi…

Cred că comparaţia aceasta a explicat multe lucruri, dar mulţi se întreabă totuşi cum ar trebui să postească omul contemporan din punct de vedere alimentar, având în vedere că trăieşte în lume şi munceşte mult?

În primul rând, reiau ideea că postul alimentar trebuie să fie însoţit de înfrânarea simţurilor şi a celor mai ascunse şi (aparent) „nevinovate” pofte, iar nevoinţa în sine trebuie să fie trăită ca o jertfă de curăţire adusă din iubire faţă de Dumnezeu şi faţă de aproapele. Iată de ce postul presupune multă rugăciune şi contemplare duhovnicească, dar şi o lucrare mai intensă a faptelor bune. La sfârşitul secolului al IV-lea, Sfântul Ioan Gură de Aur spunea să alegem în post mâncărurile cele mai ieftine şi mai simple, iar diferenţa de preţ faţă de produsele consumate de obicei, trebuie să o împărţim la săraci, şi numai aşa postul va fi primit înaintea lui Dumnezeu. Acest sfat al Sfântului Ioan Gură de Aur a fost tot timpul o „piatră de poticneală” pentru creştini, mai ales atunci când aceştia s-au legat mai mult de litera rânduielilor de post şi nu de duhul acestora.

În decursul timpului, Biserica, în baza unei experienţe trăite, a elaborat şi a propus(!) anumite reguli generale de postire, consemnate în calendarul bisericesc şi care

Cont. la pag 26

rămân permanent valabile. Conform acestora, creştinii sunt chemaţi ca pe întreaga perioadă a Postului Mare să se abţină de la produse de origine animală: carne, lapte, brânză, ouă etc. De asemenea, doar la anumite sărbători se dezleagă la peşte şi vin, iar în mănăstiri există şi regula abţinerii de la ulei sau de la mâncare gătită. Pe lângă aceste reguli legate de modul de preparare şi calitatea mâncării, este important să se ţină cont şi de cantitatea ei. Nu înseamnă că dacă am renunţat la carne, putem să ne îmbuibăm cu cartofi prăjiţi. Deci trebuie să schimbăm nu numai calitatea mâncării, ci să reducem şi din cantitatea ei. Iată de ce, în anumite zile de post, Biserica indică o singură masă pe zi sau rânduieşte chiar post total („negru").

Sunt creştini care nu vor nici măcar să încerce să postească aşa cum le recomandă Biserica, dar sunt şi mulţi care nu pot să se conformeze acestor restricţii alimentare. De exemplu, Biserica niciodată nu le-a cerut respectarea regulilor stricte de post copiilor până la 7 sau chiar 12 ani, bătrânilor foarte slăbiţi, celor bolnavi, femeilor însărcinate sau care alăptează, soldaţilor şi altor categorii mai speciale de oameni. Lor li se recomandă să postească cel puţin miercurea şi vinerea, iar dacă medicul nu prescrie în mod expres consumul de carne, ar fi bine ca ea să fie exclusă pe perioada postului.

Din păcate, există numeroşi creştini care viclenesc sau cel puţin se sperie de post, ascunzându-se în spatele acestor derogări de la regulă, cerând slăbirea regulilor postului fără să aibă nevoie de ea. Nu toate bolile implică dezlegare la lapte sau peşte, căci sunt şi boli care chiar necesită un post mai aspru pentru dezintoxicare. Şi dacă persoana respectivă mănâncă de post doar în scop terapeutic, acela nu este post, ci dietă, dar dacă odată cu postul omul se şi roagă, se pocăieşte, se împărtăşeşte, atunci postul îi este de folos şi trupului şi sufletului.

Intenţionat n-am trecut în lista excepţiilor de la post pe cei care sunt în călătorie, chiar dacă Părinţii din vechime dezlegau de la post şi pentru călători. Dar şi aici trebuie să fim sinceri. În trecut lumea călătorea pe jos sau cu carul, iar călătoria dura zile sau chiar luni întregi. Acum însă, în 5 ore lumea trece cu avionul întreaga Europă, stând în scaune comode şi la temperaturi confortabile. Deci despre ce fel de dezlegare poate fi vorba? Într-o cu totul altă situaţie sunt şoferii de camioane, care luni de zile sunt pe drumuri şi mănâncă pe la benzinării. Dar şi aceştia nu mai sunt călători, ci muncitori şi, în anumite condiţii, lor li se pot da anumite dezlegări.

Până la urmă, noi trebuie să înţelegem că postul nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care ne curăţim de patimi şi ne apropiem de Dumnezeu. Postul nu vrea să omoare oamenii, ci patimile lor. Pentru un om bolnav, însăşi boala este un post şi nu este nevoie de a-l istovi şi cu careva restricţii alimentare. Dar dacă un bolnav, care este nevoit să mănânce lapte sau carne, este stăpânit totuşi de patimi, el, împreună cu duhovnicul său, trebuie să găsească o altă cale eficientă de nevoinţă pentru a scăpa de acele patimi. Trebuie să-şi disciplineze voinţa în aşa fel, încât să rupă orice dependenţă sau viciu. Acelaşi lucru este valabil şi în cazul copiilor. Aceştia pot mânca la şcoală tot ce li se dă, dar măcar acasă trebuie să fie învăţaţi că nu totul este permis. Aceasta le va ajuta mult în viaţă. Căci dacă copilul va şti că seara, atunci când mănâncă cu întreaga familie, el nu are voie să mănânce carne (mai ales că lipsa ei la masa de seară nu afectează cu nimic creşterea şi dezvoltarea lui), va fi mult mai uşor să înţeleagă de ce în loc de 2 ore de stat la calculator lui i se permite doar o jumătate de oră.

Postul educă foarte bine voinţa şi caracterul omului, pentru că disciplinează chiar şi cele mai fireşti instincte. De aceea, el este un prilej nemaipomenit de a scăpa de alte vicii precum fumatul, dependenţa de alcool, televizor, calculator, muzică sau jocuri. Anume postul este perioada când foamea trupului trebuie completată cu citiri din Psalmi şi Evanghelie, iar fotbalul, telenovele, jocurile şi diferitele distracţii trebuie să dispară din viaţa noastră. Şi poate că după post nici nu vom mai dori să revenim la ele…

În concluzie, putem spune că fiecare creştin, în funcţie de vârstă, starea de sănătate şi locul de muncă, sfătuindu-se cu duhovnicul, îşi alege propria măsură a postului. Această măsură calitativă şi cantitativă a postului trebuie să fie cât mai aproape de regulile generale experimentate şi recomandate de Biserică. De exemplu, în prima şi ultima săptămână din Postul Mare, poate că n-ar fi chiar atât de greu de renunţat la micul dejun, iar dacă cineva vrea să mănânce doar mâncare uscată, aşa cum recomandă tipicul monahal, nu trebuie să se mândrească sau să-şi închipuie că a făcut mare lucru. Deci fiecare să-şi ţină măsura sa şi să o facă sincer şi pentru Dumnezeu…

Care ar fi calea de mijloc între postul foarte aspru cerut de rânduielile bisericeşti şi ofertele „de post" ale industriei alimentare moderne?

Este important să înţelegem că nici o mâncare în sine nu este spurcată sau interzisă. Postul este o abţinere benevolă de la mâncărurile grase, plăcute şi scumpe. A înlocui carnea cu produse complementare din soia nu înseamnă a posti, deşi uneori se poate îngădui acest lucru. Cineva la Biserică mi-a oferit o ciocolată şi a specificat că „este de post". Iar eu i-am spus: „Mulţumesc, dar pentru mine ciocolata nu poate fi de post". Atunci doamna a început să-mi citească compoziţia produsului, ca să mă conving că nu are lapte. În cele din urmă a trebuit să recunosc: „Înţelegeţi, mie prea mult îmi plac ciocolatele şi de aceea, indiferent de compoziţia ei, pentru mine ciocolata niciodată nu va fi de post". Poate că am greşit, dar aşa înţeleg eu postul.

Bineînţeles, în cadrul familiei, femeia trebuie să ştie să gătească diferite bucate de post, pentru a-i hrăni

pe cei din casă. Dar atunci când femeile caută cele mai extravagante reţete „de post" şi cheltuiesc pentru bucate de 2-3 ori mai mult decât pentru o mâncare în afara postului, acesta deja nu mai este post. Da, atunci când este dezlegare la vin, Biserica permite şi consumul „fructelor de mare" (creveţi, crabi, scoici, caracatiţă etc., adică cele fără sânge), dar având în vedere preţul acestora şi bătaia de cap pe care le-o dă bucătăreselor, ele practic încetează de a mai fi de post. Să ne reamintim de principiul Sf. Ioan Gură de Aur: mâncarea trebuie să fie simplă şi ieftină, iar diferenţa de preţ faţă de mâncarea obişnuită trebuie dată la săraci. Aici însă cei mai mulţi ne amăgim şi practic nu înţelegem ce fel de post vrea Dumnezeu de la noi…

Dar cum să mâncăm atunci când mergem în ospeţie, la zile de naştere sau alte evenimente mondene?

În primul rând trebuie să ştim că Biserica interzice sărbătorirea zilelor de naştere în Postul Mare (Canonul 52 Laodiceea) şi de aceea ar fi bine ca creştinii să se abţine de la astfel de manifestări. Iar dacă pur şi simplu se merge la cineva în ospeţie, cred că e bine să convină din timp cu gazda ce vor mânca.

Dacă ar fi vorba despre un post particular şi facultativ, ar trebui să mâncăm ce ni se pune pe masă şi să nu ne arătăm altora că postim. Dar când vine vorba de Postul Mare, acesta este obligatoriu pentru toţi cei botezaţi în Biserica Ortodoxă şi dacă cineva mai credincios se va da după cei necredincioși, prin aceasta nu-i va ajuta, ci numai îi va sminti şi va cădea şi el. Iar dacă îşi va arăta fidelitatea sa faţă de regula generală a Bisericii, acest lucru îi poate mobiliza şi pe alţii, înţelegând că nu-i chiar atât de greu să posteşti.

Nu exclud că ar putea exista situaţii când putem mânca tot ce se pune înainte (după cum spune şi Evanghelia), dar în acest caz trebuie să fim foarte sinceri cu noi înşine şi să nu profităm de astfel de ocazii, mai ales în faţa acestei societăţi ipocrite şi imorale.

De multe ori se întâmplă că, stând la masă cu alţii, nimeni nu observă dacă ai mâncat cu pâine sau nu, dacă ai gustat salata sau nu, dar toţi urmăresc dacă ai mâncat carne şi ai băut atât cât au mâncat şi au băut ei. Şi dacă în aceasta n-ai fost ca ei, te iau în râs şi te arată cu degetul. De aceea avem nevoie de multă tărie duhovnicească şi curaj.

Dar cum trebuie să fie legăturile conjugale între soţ şi soţie în perioada postului?

Având o oarecare experienţă pastorală, aş vrea, în primul rând, „să-i dezamăgesc" pe cei necăsătoriţi, care vin la mărturisire şi spun că au avut relaţii cu „partenerul" în perioada postului. În cazul lor, astfel de relaţii sunt interzise şi în afara postului, nemaivorbind de perioadele de post. Iar dacă există totuşi cupluri care trăiesc în concubinaj, dar care reuşesc să se abţină de la relaţii în timpul posturilor, acest lucru este lăudabil, dar totuşi insuficient pentru a le da dezlegare la împărtăşanie.

Iar acum să revenim la întrebarea Dumneavoastră şi începem cu precizarea că, spre deosebire de postul alimentar, postul conjugal vizează două persoane distincte şi tocmai de aceea, măsura postului conjugal trebuie stabilită de comun acord. Iată ce spune despre aceasta Sf. Apostol Pavel: *„Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; tot aşa, nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia. Să nu vă lipsiţi unul de altul decât prin buna înțelegere a amândurora, pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul şi cu rugăciunea; apoi iarăşi sa fiţi împreună, ca să nu vă ispitească Satana prin neputința voastră de a va stăpâni"* (I Corinteni 7:4-5).

Ar fi ideal ca toate familiile creştine să se înfrâneze pe toată durata postului, dar de foarte multe ori acest lucru nu este posibil, iar refuzul unuia dintre soţi de a avea relaţii duce la scandaluri şi chiar înşelări. Dacă, de exemplu, dintr-o astfel de cauză bărbatul merge la o altă femeie, cea mai mare parte din vină o poartă soţia care şi-a refuzat soţul. Bineînţeles şi soţul trebuie să fie înţelegător şi dacă el nu vrea să se spovedească şi să se împărtăşească, atunci să lase ca măcar soţia să se pregătească în modul cuvenit de împărtăşanie (şi aceasta nu numai în post, ci şi în afara posturilor).

Deci, relaţiile trupeşti între soţi în perioada postului nu pot fi considerate un păcat mai mare decât judecata aproapelui, minciuna, dependenţa de televizor sau plăcerea de a mânca ciocolate. Până la urmă soţii sunt binecuvântaţi de Dumnezeu să fie un trup, iar postul conjugal trebuie să fie o măsură convenită de ambele părţi ale aceluiași trup, căci nu poate o jumătate de trup să o ia la dreapta, iar alta la stânga.

Mai ales pentru tinerele familii preoţii sunt destul de îngăduitori în această privință (chiar dacă unele femei se scandalizează), dar persoanele care deja au trecut de 40-50 de ani, cred că trebuie să dea dovadă de mai multă înfrânare, mai ales că majoritatea, atingând această vârstă, nu mai vor sau nu pot să nască copii.

Dar cât de des trebuie să ne împărtăşim în post?

Perioada de post este una mai favorabilă pentru pocăinţă, mărturisire şi împărtăşire, dar însăşi împărtăşirea se poate şi trebuie făcută nu doar în posturi, ci pe tot parcursul anului bisericesc, nu mai rar de o dată la 3 duminici (cf. Canonul 80 Trulan). În post însă chiar nu sunt motive de a nu ne împărtăşi, de aceea e bine ca toţi creştinii care nu au păcate opritoare, să se împărtăşească cel puţin în fiecare duminică a Postului Mare.

Din păcate, în popor există un obicei greşit de a se împărtăşi o singură dată în tot Postul Mare, iar imediat după aceea să dezlege postul. Postul însă se dezleagă abia în noaptea Paştilor şi numai cei care au postit întreaga perioada aşa cum se cuvine, se vor putea bucura cum se cuvine şi de Praznicul Învierii. În caz contrar, Paştele va fi un simplu prilej de a mânca şi a bea, dar fără învierea duhovnicească a sufletului. Iar învierea este însuşi Hristos şi de ea se bucură cei care se împărtăşesc în permanenţă cu El (Ioan 6:47-58).

(Articol preluat din *teologie.net*)

Să Fim Liberi, Dar Să Nu Uităm Să Ne Îndumnezeim!

Pr. Cristian Frunzulică – Regina, SK, Canada

Începutul unui secol poate constitui un moment de frământări sociale, de schimbări radicale la toate nivelele sau pur şi simplu un moment de reflecţie şi conştientizare a direcţiei spirituale şi sociale spre care se îndreaptă civilizaţia. Secolul XXI se conturează a fi un secol al vitezei tehnologice şi al unei dezvoltări ştiinţifice fără precedent în istoria omenirii. Un secol care aparţine super-computerelor şi automatizărilor la toate nivelele, factori care crează confort material şi societăţi prospere dar care ucid din ce în ce mai mult creativitatea, spiritul şi sensibilitatea faţă de transcendent. Un secol în care omul se scufundă adânc în logica supravieturii, transformându-se într-un simplu *animal social* şi lăsându-se dominat de ritmul sau biologic care îi sufocă sămânţa divină din el. Omul modern este pe cale să devină o nouă făptură, o făptură care nu mai ştie cine este şi încotro se îndreaptă. Mai mult decât atât deşi încearcă permanent să-şi îmbunătăţească standardele de viaţă, paradoxal omul modern nu ştie nimic despre viaţă pe care o reduce doar la simple molecule şi procese fizico-chimice. După cum genial afirma Constantin Noica: "dacă bunul Dumnezeu ar spune astăzi unui Noe să-şi pregătească arca fiindcă vine potopul peste răutatea lumii – oare ce ar pune în arca Noe? Ar pune câte o pereche din fiecare soi de vietăţi? Nu. Ar pune altceva, straniu de tot – câteva sticluţe cu acizi nucleici, şi câteva calculatoare, şi câteva pile electrice sau mai ştiu eu ce. Bunul Dumnezeu ar întreba: ce sunt astea? Şi Noe ar răspunde: ce trebuie păstrat din lumea Ta, Doamne. Şi ar putea să nu se mai urce nici el, Noe, în arca."[1]

Omul modern are nevoie din ce în ce mai mult de tradiţia Bisericii, are nevoie de sfinţii şi sfinţenia Ei, nu pentru a deveni altceva ci pentru a redescoperi cine este. Fiinţa umana nu poate intra niciodată complet sub determinările cunoaşterii discursive deoarece existenţa şi destinul ei sunt strâns legate de Cel care a creat-o. De aceea omul nu poate vorbi despre sine decât atunci când vorbeşte despre Dumnezeu. După cum bine observa filosoful rus Nikolai Berdiaev. "A rezolva problema omului înseamnă a rezolva problema lui Dumnezeu."[2] Fără Dumnezeu omul nu rămâne decât o făptură mică care se simte strivită de absurdul existenţei şi terifiată de neant.

Dumnezeu îl crează pe om printr-un act special, unic care nu se identifica în creaţia celorlalte elemente ale lumii. "Şi a zis Dumnezeu: Să fie lumina,.... Să fie o tărie prin mijlocul apelor....., Să se arate uscatul ...., Să dea pământul din sine verdeaţă" (Facere cap.1).... însă când decide să-l creeze pe om nu cuvântul este cel care îl aduce în existenţa ci intervenţia directă şi nemijlocită a lui Dumnezeu. "Să facem om după chipul şi asemănarea noastră..."(Facere 1,26)... "Şi a luat Dumnezeu ţărână din pământ şi a suflat asupra lui suflare de viaţă şi s-a făcut omul fiinţă vie"(Facere 2,7). Fiind purtător al chipului divin omul este o fiinţă a cărei menire este contemplarea bunătăţilor divine şi a cărui taină ultima a existenţei nu este moartea ci *îndumnezeirea*.

Chipul lui Dumnezeu nu îi conferă omului identitate de natură cu Cel care l-a creat, nici nu dizolvă diferenţa dintre creat şi necreat dar potenţele ascunse ale chipului crează punţi de legătură între cele două realităţi aparent netangentiale. Dumnezeu ne ajută să participăm la viaţa Lui, să intrăm în relaţie personală cu El, să ne exercităm menirea pentru care am fost creaţi aceea de a deveni *părtaşi dumnezeistii firi* (2 Petru 1,4). Dar tranziţia de la chip la asemănare nu este lipsită de efort şi nici de obstacole. Ea necesită ascultare faţă de Creator şi o bună folosire şi canalizare a libertăţii care poate deveni: fie cel mai bun prieten; fie cel mai mare duşman. "Fiindcă nu există pentru om ceva mai ademenitor decât libertatea conştiinţei dar în acelaşi timp nu există ceva mai cumplit."[3] Omul este lăsat să aleagă:"În ziua când vei mânca din acest pom vei muri!" Dumnezeu nu-l condamnă, nici nu-l ameninţă pe om ci doar îi prezintă limitele condiţiei sale. Omul nu este viaţă, nu are sursă vieţii în el ci se hrăneşte de la I*zvorul Vieţii*. Atâta timp cât se află în prezenţa şi sub ascultarea Creatorului- trăieşte- atunci când decide să fie autonom- moare. Omul însă începe să simtă gustul libertăţii, simte că poate să gândească pentru el însuşi, simte că poate să aleagă. Dar este el destul de înţelept să aleagă? Este el gata să devină independent? Nu este legat oare în mod intim de Cel ce l-a creat? Provocarea şarpelui îl îndeamna să facă pasul fatal: calcarea poruncii primordiale; refuzul de a mai accepta condiţia de creatură dublat de dorinţa de *a deveni dumnezeu dar fără Dumnezeu*.[4]

"Adame unde eşti?" este chemarea paradisiacă care reverberează peste veacuri şi ale cărei ecouri se aud şi astăzi. Dumnezeu ne caută în continuare iar omul continuă să se ascundă crezând că este capabil să existe fără Creatorul sau. Este momentul când omul începe să guste din fructele amare ale neascultării; să simtă pe umerii săi povara independenţei care nu-i

1 Constantin Noica "Scrisoare catre Rafail"

2 Nikolai Berdiaev "Filosofia lui Dostoievski" edit. Institutul European, Iasi, 1992, pag.24

3 Fyodor Dostoievski "*Marele Inchizitor,* Dostoievski-Lecturi Teologice" edit. Polirom, Iasi, 1997 pag.18

4 Expresia Sfantului Maxim Marturisitorul.

aduce decât durere. Lumea naturală, proprii semeni chiar Dumnezeu însuşi devin în ochii lui posibile ameninţări, elemente care atentează la integritatea sa. El simte atunci nevoia să se apere: "Ţi-am auzit glasul în grădina şi mi-a fost frică pentru că eram gol şi m-am ascuns." (Facere 3,10) sau "Femeia pe care mi-ai dat-o să fie lângă mine, ea mi-a dat să mănânc" (Facere 3,12).

Dragostea lui Dumnezeu pentru om nu s-a răcit pentru că Dumnezeu nu este supus schimbării însă omul s-a revoltat, iar această revoltă îl situează pe un alt nivel în raport cu creaţia şi cu Dumnezeu. Omul îmbracă *hainele de piele* care sunt un element adăugat şi nu constitutiv lui. Ele au menirea de al ajuta să supravieţuiască în starea ulterioară căderii. De atunci omul trăieşte in ambivalenţa lor fiind supus timpului şi stricăciunii dar trăind şi sub semnul eternităţii şi al nemuririi.[5]

Darul cel mai de preţ pe care i l-a dăruit Dumnezeu-libertatea-care s-a dovedit a fi pentru omul adamic o povara prea greu de purtat reprezintă în continuare sursa tuturor deviaţiilor şi ciudăţeniilor umanităţii. Omul confundă libertatea cu binele neînţelegând că ea reprezintă numai un dar în existenţa lui ba chiar un dar care conţine inevitabil şi posibilitatea răului. În această constă marea tragedie a libertăţii şi de aici izvoreste şi marea drama a teodiceei. "În loc de a cauta să le zălogeşti libertatea tu le-ai sporit-o şi mai mult aruncând pe veci chinuitoarea ei povara asupra împărăţiei sufletului omenesc. Ai vrut să ai parte de dragostea liber consimţită a omului. Ai vrut ca el să te urmeze de bunăvoie ademenit şi subjugat de tine de ideea ta. În locul legii străbune pe care se putea bizui din momentul acela omul trebuia să aleagă cu inima slobodă ce este rău şi ce este bine având înaintea ochilor doar chipul tău drept călăuză menită să-i îndrumeze paşii dar cum nu te-ai gândit că aşezând pe umerii lui o povara atât de grea ca libertatea de a alege până la urmă el va ajunge să pună la îndoială până şi chipul tău până şi să tăgăduiască adevărul propovăduit de tine."[6]

Mişcarea iluministă, urmată de proclamarea morţii lui Dumnezeu la începutul secolui XIX au adus cu sine treptat şi inevitabil redefinirea omului după chipul şi asemănarea naturii umane căzute şi denaturate. În numele libertăţii toate valorile benefice dezvoltarii spirituale sunt răsturnate sau pur şi simplu eliminate din tabelul de valori al societăţii moderne. Posibilitatea de a păcătui şi viaţa al cărui centru de conducere este doar bunul plac oferă omului modern cea mai subtilă iluzie a libertăţii depline. Astfel că omul modern încearcă să se recreeze, să îşi retraseze limitele ontologice, să devină ceva nou şi nemaiîntâlnit, o fiinţă care să nu se mai afle sub dominaţia necesităţilor sau a naturii nici sub protecţia sau ascultarea divinităţii. Un exemplu mai mult decât elocvent este un caz recent apărut în Canada în care un cuplu a refuzat să atribuie un gen noului lor născut obligând autorităţile să stipuleze în certificatul de naştere în dreptul genului un stupefiant: necunoscut. Conform acestor viziuni moderne natura umană nu este un dat ci este un construct cultural. Oamenii nu se nasc bărbaţi sau femei ci devin bărbaţi sau femei iar dacă genul este doar o găselniţă culturală atunci de ce nu şi omul? În numele libertăţii de a alege omul modern ajunge să susţină că natura umană este şi ea un construct cultural care trebuie îndepărtat deoarece nu ne naştem oameni ci devenim oameni. Dorinţa de a ne elibera de sub dominaţia naturii, duce la apariţia unor curente sau mişcări seculare de respingere a tuturor diferenţelor naturale dintre oameni şi la discreditarea naturii umane însăşi.[7] Este evident însă că numai ideea de natură umană poată fi negată deoarece omul indiferent cât de mult şi-ar dori sau impune nu poate şterge sau elimina nici diferenţele specifice şi nici nu poate depăşi cadrele biologice în care a fost creat. Ceea ce poate face însă este să îşi auto-impună o imagine complet falsă despre propria să fiinţă şi vocaţie.

De multe ori tinerii ne întreabă dacă am putea introduce noi forme de expresie în tradiţia Bisericii, elemente care să rezoneze mai bine omului modern care nu se mai poate raporta la viaţa Bisericii datorită faptului că mentalităţile, sensibilităţile şi valorile lui s-au schimbat considerabil. Modernitatea însă nu poate dărui nimic benefic tradiţiei Bisericii pentru că ea nu mai ştie *cine* sau *ce* este omul. El nu mai este educat să simtă sau să gândească dincolo de lumea sensibila şi de aceea nici nu se mai poate raporta cu adevărat la valorile care îi definesc complet fiinţa. Motiv pentru care Biserica i se pare acestuia un mediu unde se simte cu totul străin. Încercând să-şi reconfigureze o nouă identitate după propriile "valori" omul modern nu face decât să-şi desfigureze umanitatea. Sub auspiciile unui anti-umanism evident promovat de modernitate, Biserica în schimb proclamă sfinţenia vieţii şi apofatismul fiinţei umane.

Avem nevoie de tradiţia şi valorile Bisericii pentru a ne readuce aminte că viaţa nu este o posesie ci un dar, că viaţa biologică nu reprezintă nici scopul ultim, nici singura prioritate, că omul nu este doar un animal care consumă ci si o fiinţă care se roagă dar mai ales să ne readucem aminte că omul este creat de Dumnezeu şi nu este un produs cultural iar dacă este menit să devină ceva, el este menit să devină *animal îndumnezeit*.[8]

5 Pentru o descriere detaliata a conceptului biblic de *haine de piele* vezi: Panayotis Nellas "Omul animal indumnezeit" edit. Deisis, Sibiu , 2009

6 Fyodor Dostoievski "*Marele Inchizitor,* Dostoievski-Lecturi Teologice" edit. Polirom, Iasi, 1997 pag.18

7 vezi in acest sens Pierre Manent: "O filosofie Politica pentru cetatean" edit. Humanitas 2003

8 Expresia *zoon theoumenon* a Sfantului Grigorie de Nazianz poate fi tradusa si *vietate indumnezeita*. Am ales insa optiunea pe care o ofera parintele Ioan Ica jn. in traducerea cartii lui Panayotis

Cont. la pag 31

Confidențialitatea și Privilegiul Atașat Tainei Spovedaniei in Canada

Pr. Nicolae Lapuste, Vancouver, BC, Canada

În Biserica Ortodoxă divulgarea păcatului spovedaniei este considerat un păcat grav, atât canonul 34 al Sfântului Vasile cel Mare cât și canonul 28 al lui Nichifor Mărturisitorul oprind preotul de la a da în vileag cele mărturisite lui:

> Duhovnicul, care primeşte mărturisirea celor ce mărturisesc păcate ascunse, trebuie să-i oprească pe aceştia de la împărtăşire; dar să nu-i oprească de a intra în biserică, nici să nu dea în vileag cele ce le ştie despre ei, ci să-i sfătuiască cu blândeţe ca să stăruiască ei întru pocăinţă şi rugăciune, şi să li se administreze epitimiile ce li se cuvin, potrivit dispoziţiei sufleteşti a fiecăruia.**[1]** (Canonul 28 al lui Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului).

Despre profunzimea momentului Tainei Spovedaniei, Părintele Dumitru Stăniloae afirmă:

> "De la început până la sfârşit Taina aceasta se petrece între două persoane într-o relaţie de intimitate. Şi relaţia aceasta este înlesnită pentru penitent de faptul că preotul i se înfăţişează ca vorbindu-i în numele Domnului, atât cu iubirea iertătoare a lui Dumnezeu care nu-l face să dispere, cât și cu seriozitatea care-l oprește de la bagatelizarea slăbiciunilor sale. În faza mărturisirii penitentul își descoperă taina sa preotului ca nimănui altuia şi preotul cunoaşte exclusiv taina lui. Penitentul știe că preotul nu va spune nimănui taina lui. Între ei are loc o taină şi din acest punct de vedere. Deci între ei se realizează o legătură sufletească profundă şi intimă în acelaşi timp, cu totul deosebită. Numai preotul poate cunoaşte cu adevărat pe penitent, căci numai lui i se destăinuie penitentul cu toată sinceritatea, ştiind că preotul nu va râde niciodată de slăbiciunile lui, nu le va divulga şi nici nu va manifesta surprindere ascultând cele mai grele abateri ale lui. Am putea spune că cei doi se leagă într-o prietenie unică; sufletele lor se ating şi vibrează în această atingere cu ceea ce au mai intim si mai serios în ele. Penitentul realizează cu preotul comuniunea maximă care se poate realiza cu un om. **[2]** "

Din aceste afirmații reiese datoria sacră a preotului de a păstra secretul Tainei Sfintei Spovedanii, confidențialitatea celor mărturisite de penitent nefiind negociabilă, nici chiar în fața instituțiilor seculare. Informațiile confidențiale împărtășite de penitent în Taina Spovedaniei nu pot fi folosite de nimeni, nici de preot, împotriva nimănui.

Trebuie spus că jurisprudența canadiană, moștenind-o pe cea engleză, nu este străină de cerința păstrării secretului spovedaniei de către cleric, stringență ce premerge Reforma Bisericii Engleze din secolul al XVI-lea, în timpul regelui Henric al VIII-lea. Deși această cerință canonică a rămas în practica Bisericii Anglicane, chiar și după Reformă, în secolul al XIX-lea se constată un gradual divorț al dreptului penal de cel canonic, privilegiul absolut al secretului confesional dintre preot – penitent, fiind desconsiderat de dreptul penal. În momentul de față, doar în provinciile canadiene Newfounland și Quebec mai există legislații care protejează privilegiul absolut dintre cleric și penitent. Celelalte provincii canadiene, se inspiră din jurisprudența canadiană existentă referitoare la comunicările religioase, referință fiind cazul R. v. Gruenke din 24 octombrie 1991.

În acest caz, mărturisirea unei credincioase, acuzată de omucidere sau infracțiune, unui pastor fundamentalist creștin a fost admisibilă în instanță, deoarece respectiva mărturisire nu a fost considerată confidențială de către Curtea Supremă a Canadei. Potrivit Curții Supreme a Canadei, faptul ca existența unei practici formale de "mărturisire" implică noțiunea de confidențialitate, nu înseamnă că absența unei astfel de practici formale este, neapărat determinantă în admisibilitatea acelei mărturii.[3]

Potrivit testului Wigmore aplicat de Curtea Suprema a Canadei, comunicarea dintre doua părți private este privilegiată dacă îndeplinește următoarele 4 condiții: (i) comunicarea dintre părți se bazează pe încrederea că informațiile împărtășite nu vor fi dezvăluite (ii) această confidenţialitate este absolut esenţială păstrării încrederii reciproce dintre părţi (iii) raportul trebuie să fie unul care în opinia comunităţii trebuie promovat şi (iv) prejudiciul rezultat din dezvăluirea conținutului comunicării este mai mare decât beneficiul câştigat prin soluţionarea corectă a litigiului. Destăinuirile făcute ocazional în cadrul unor discuţii amicale, private, ce depăşesc spaţiul sacru, nu sunt considerate de legiuitor ca fiind secret confesional sau comunicări private.[4] Într-o situație ipotetică, aplicarea în instanță de către judecător a testului Wigmore la relația unui preot ortodox cu enoriașul său penitent poate viza prin întrebări adresate părților următoarele: (i) verificarea existenței condițiilor de încredere și confidențialitate dintre preot și penitent, (ii) admiterea amândorura că păstrarea confidențialității este absolut esențială în perpetuarea relației de încredere dintre preot și penitent (iii) confirmarea faptului că relația preot – penitent este încurajată în comunitatea sau biserica respectivă și nu în ultimul rând (iv) o evaluare utilitaristă dacă nu cumva prejudiciul cauzat de destăinuirea secretului confesional va depăși prin consecințele sale beneficiul adus de rezolvărea litigiului prin această mărturisire.

Cont. la pag 25

În situația în care preotul este citat să apară în instanță ca martor pentru o anumită cauză civilă sau penală (în engleză "summons to appear" sau "subpoena") care implică destăinuirea unor informații divulgate în Taina Spovedaniei, preotul se va prezenta la locul și ora stabilită în citație, dupa o consiliere prealabilă cu episcopul său și cu un avocat de specialitate. El va da dovadă de calm și maturitate duhovnicească, amintindu-și că în virtutea preoției sale și a duhovniciei încredințate lui de Mântuitorul Iisus Hristos, are obligația morală de a păstra integritatea secretului spovedaniei, răspunzând cu demnitate și cuviință întrebărilor preliminare puse în instanță. În tribunal pot fi prezenți și enoriași, dar și cetățeni străini de cultura și convingerile creștin ortodoxe. Dacă mărturia implică mărturisirea făcută de un enoriaș preotului doar în prezența lui, în unele jurisdicții canadiene, preotul poate invoca dreptul la protecția comunicării privilegiate dintre el și enoriaș, protecție care de regulă este asigurată și altor categorii profesionale precum avocați, doctori ș.a.

Dreptul care reglementeaza raportul privilegiat dintre cleric și penitent este într-o continua dezvoltare in tribunalele canadiene prin decizii luate de la caz la caz (spețe in dreptul românesc).

În misiunea de răspândire a Evangheliei lui Hristos, de administrare a dumnezeieștilor Taine și păstorire a credincioșilor săi, preotul misionar din Canada se confruntă frecvent cu situații ce necesită iscusință misionară, tact pastoral, prevedere și cunoașterea legilor țării. O cunoaștere a cadrului legal și a legilor patriei simplifică deciziile luate zilnic, creează un raport firesc și corect cu semenii noștri și instituțiile statale și ne ajută să navigăm mai ușor printre obstacolele inerente vieții. Fără pretenția de a fi epuizat legile ce țin de *homo religiousus* în societatea canadiană, tematica prezentată în acest capitol este destinată misionarilor ortodocși canadieni, preoți și mireni, al căror succes în lucrarea misionară depinde covârșitor de armonizarea preceptelor Evanghelice și a tezaurului Sfintei Tradiții ortodoxe cu legile țării. În exercițiul misionar să nu uităm cuvintele Sfântului Apostol Pavel care ne îndeamnă: "*Daţi deci tuturor cele ce sunteţi datori: celui cu darea, darea; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste. Nimănui cu nimic nu fiţi datori, decât cu iubirea unuia faţă de altul; că cel care iubeşte pe aproapele a împlinit legea*" (Romani 13, 7-8)

---

[1] Pr P. VLAICU, "CANOANELE ÎNTREGITOARE | Nomocanon", data accesării: 19-04-2017, http://nomocanon.com/canoanele-intregitoare/

[2] Pr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, vol. 3, p. 88

[3] "R. v. Gruenke - SCC Cases (Lexum)", data accesării: 19-04-2017, https://scc-csc.lexum.com/scc-csc/scc-csc/en/item/802/index.do

[4] M. H. Ogilvie, Religious institutions and the law in Canada, pp. 202–5.

Să Fim Liberi ...

Cont. de la pag 29

Nellas: *Omul animal indumnezeit-* optiune care se pare ca reda exact expresia originala dupa cum afirma si parintele Staniloae(vezi nota 481 din Filocalia Romaneasca volumul 8.) desi acesta din urma opteaza in text pentru traducerea lui *zoon cu vietate*.

*V*reau sa mentionez insa pentru cei care vor gasi traducerea ofensatoare ca expresia aristotelica clasica *zoon politikon* este tradusa de majoritatea filologilor cu *animal politic si nu cu vietate politica*. Personal cred ca optiunea de traducere a lui *zoon* cu animal- pe care o alege parintele Ica jn -este cea mai potrivita pentru redarea tuturor nuantelor filosofico-teologice ale expresiei originale. *Animal indumnezeit* exprima cel mai bine ambivalenta care caracterizeaza existenta umana. Prin viata sa biologica omul prezinta caracteristici similare cu ale animalului(ex: hranirea, inmultirea, moartea) in acelasi timp insa unicitatea si superioritatea sa fata de animalul obisnuit consta in special in vocatia lui ultima care este *indumnezeirea*.

Psalm la Piciorul Crucii

Din frumusețea pură, cristalului nuntire,
E gândul luișI formă ca dragostei lăuta?
Sau doar se împrumută din dorul de zidire
Cum setea ei și-o soarbe din chipul apei ciuta?

Înseamnă că-nainte de-nfiripatul firii,
Tu m-ai purtat alături, veac după veac de-a rândul;
În neiscata clipă, fior al oglindirii,
Contemporan cu Tine n-a fost de-a pururi gândul?

Și nemitarnic mării mi-ești vameș ca nisipul...
Nu jertfa sângeroasă, vrei cântecul ei - jarul!
Aceasta n-o fi cheia ca-i zis că mi-ai dat chipul?
Tu-n loc să judeci lumea pe umăr pui ștergarul!

Cum Te doresc din toate! De ce îmi spui: Alege!
Nu-i gândul Tău pe cruce, ci Răstignitu-i rege!

Dumitru Ichim
Kitchener, Ontario

Când Oamenii...

Cont. de la pag 24

Dezbrăcându-ne de prejudecăți, de mofturi și de false virtuți. Să nu ne judecăm pe noi înșine prea aspru. Adevăratele valori nu s-au schimbat. E încă bine să fii cinstit și de încredere, să scoți ce e mai bun din ceea ce ai, să fii fericit cu plăceri simple și să ai curaj când lucrurile nu merg bine.

Când nu mai ești deloc copil, ai murit de mult. (Constantin Brâncuși)

Fericiţi cei care visează, cei care au idei frumoase, cei tandri, fericiţi cei care rămân copiii sufletului. Fericiţi cei pe care teama nu îi face să renunţe la iubire. (Albert Einstein)

Vreau Să-Mi Curățesc Sufletul de Patimi! Doamne, Arată-Mi Cum!

Părinte, am început cu o voce joasă, în ultima vreme mă simt cuprins de o dorinţă puternică, sădită de Dumnezeu, cred, de a fi curăţit. Văd patimile luptându-se înlăuntrul meu, văd cum inima mea este ca o junglă ce hrăneşte multe fiare, stăpânită de diavol, care-şi face toate poftele. Vreau să mă eliberez de această stare înspăimântătoare. Aş vrea să-i dăruiesc sufletul meu doar lui Dumnezeu, aş dori să mă lumineze. Vicleanul diavol l-a chinuit destulă vreme. Aşa că vreau să fiu curăţit dar nu ştiu cum. Mă auzi, Gheron? Vreau să fiu curăţit! Arată-mi cum! Sunt gata să ascult fără crâcnire orice mi-ai spune!

Am început încet, dar am ajuns să strig şi să plâng. Ultimele mele cuvinte s-ar putea să fi sunat ca tunetul în urechile pustnicului, atât de puternice au fost! A păstrat o vreme tăcere. M-a privit cu multă dragoste; numai monahii au acest fel de dragoste şi ştiu cum să o arate. Mi-a dat impresia că nu trebuia să mă tulbure această grijă, căci era binecuvântată.

Este vădit, a spus, că atunci când trăim o astfel de stare **Duhul Sfânt** se sălăşluieşte şi lucrează înlăuntrul nostru. Aşa facem primii paşi pe calea vederii lui Dumnezeu (*theoria*). Dacă vederea desăvârşită a luminii necreate este o nemaipomenită încântare pentru suflet, **pocăinţa** şi **conştientizarea păcătoşeniei** noastre sunt pentru suflet „mistuirea focului". Pocăinţa şi dorinţa curăţirii sufletului de patimi sunt o clipă de har. Numai când harul intră înlăuntrul nostru putem vedea mizeria, ne putem da seama cât de departe suntem de Dumnezeu şi luptăm să ne unim cu el. Noi nu putem avea aceste gânduri şi aceste dorinţe dacă harul lui Dumnezeu nu ne cercetează.

Starețul era un îndrumător înţelept, un duhovnic experimentat, un om cu adevărat plin de har. Ştia, asemeni celui mai bun doctor, cum să te liniştească, să-ţi dăruiască pace, să-ţi dea o doctorie liniştitoare, **nu pentru ca să te lase mulţumit în egoismul tău, ci ca să te dezlege de el, să te vindece.**

– Odată lămurit acest lucru, a spus el mai departe, trebuie să-ţi arăt unele mijloace sau, mai bine zis, cel mai simplu mijloc. Să nu crezi cumva că am să te împovărez cu lucruri foarte grele. Rugăciunea lui Iisus, **„Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul"**, strigătul neîncetat spre Dumnezeu Mântuitorul nostru, ne curăţă sufletul.

(**Mitropolitul Ierothei Vlahos**, *O noapte în pustia Sfântului Munte – Convorbire cu un pustnic despre Rugăciunea lui Iisus*, traducere de Călin Cosma, Maxim Monahul și Radu Hagiu, Editura Predania, București, 2011)